

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

12 januari 2005

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

WIJZIGING IN DE SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

ACTUELE VRAGEN

ROUWHULDE

ACTUALITEITSDEBAT UITSPRAAK RAAD VAN STATE INZAKE RONDZENDBRIEVEN PEETERS
EN MARTENS

VERZOEKCHTRIFT TARIEF DE LIJN

ACTUALITEITSMOTIES – HOOFDELIJKE STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 16

Woensdag 12 januari 2005

Berichten van verhindering	1
Samenstelling van een commissie Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
Beleidsnota Indiening en verwijzing	2
Ontwerp van decreet Indiening en verwijzing	2
Voorstellen van decreet Indiening en verwijzing	2
Met redenen omklede moties Indiening en verwijzing	2
Voorstel van resolutie Indiening en verwijzing	2
Verslag van het Rekenhof Indiening en verwijzing	2
Verslagen Indiening en verwijzing	3
Verzoekschrift Indiening	3
Voorontwerp van decreet Indiening	4
Mededeling van de Vlaamse Regering Indiening	4
Mededeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap Indiening	4
Mededeling van een Vlaamse openbare instelling Indiening	5
Mededeling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) Indiening	5

Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MiNa-raad)	
Indiening	5
Mededeling van een gemeente	
Indiening	6
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	6
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	6
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van mevrouw An Michiels tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de inschrijvingsproblematiek aan de Vlaamse scholen en de eventuele herziening van het gelijke-onderwijskansendecreet I	
Actuele vraag van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de inschrijvingsproblematiek aan de Vlaamse scholen en de eventuele herziening van het gelijke-onderwijskansendecreet I	6
Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het tekort aan wegwachters	9
Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de betaling van de Elia-heffing door de Vlaamse elektriciteitsintercommunales aan de CREG	10
Actuele vraag van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een kwaliteitslabel voor landbouwproducten	12
Actuele vraag van de heer Bart Martens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de naleving van de EU-verordening inzake de zogenaamde cross-compliance	14
Actuele vraag van de heer Eloi Glorieux tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de regionalisering van de Plantentuin van Meise	
Actuele vraag van mevrouw Else De Wachter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de regionalisering van de Plantentuin van Meise	
Actuele vraag van de heer Mark Demesmaeker tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de regionalisering van de Plantentuin van Meise	16
Rouwhulde	19

Actualiteitsdebat over de gevolgen van de uitspraak van de Raad van State inzake de rondzendbrieven Peeters en Martens, ook in het licht van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde,	20
Verzoekschrift over het invoeren van het stadstarief van De Lijn in heel Vlaanderen – 146 (2004-2005) – Nr. 1 Verslag, Spreker: de heer Herman Lauwers	42
Actualiteitsmotie van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van het op 12 januari 2005 gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de uitspraak van de Raad van State inzake de rondzendbrieven Peeters en Martens, ook in het licht van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde – 162 (2004-2005) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming, Sprekers: de heren Joris Van Hauthem, Ludwig Caluwé en Kris Van Dijck	42
Actualiteitsmotie van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Caroline Gennez, de heren Kris Van Dijck en Herman Lauwers tot besluit van het op 12 januari 2005 gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de uitspraak van de Raad van State inzake de rondzendbrieven Peeters en Martens, ook in het licht van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde – 163 (2004-2005) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	44
Regeling van de werkzaamheden	45

VOORZITTER: De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.34 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bosuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Genez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Steve Stevaert, Helga Stevens, Felix Strackx, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandebossche, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie,

Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vranccken, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Margriet Hermans, Erik Tack: gezondheidsrekenen;

Herman Schueremans, Jos Stassen, Jul Van Aperen: buitenslands;

Marc Cordeel, Jaak Gabriels, Hugo Philtjens, Mieke Vogels: ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Jean-Marie Dedecker, Herman De Reuse, Vera Jans, Flor Koninckx, Chokri Mahassine, Paul Wille.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE**Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden**

De voorzitter: Dames en heren, voor de VLD-Vivant-fractie is in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed de heer Paul Wille als vast lid vervangen door de heer Karlos Callens en de heer Karlos Callens als plaatsvervangend lid door de heer Paul Wille.

BELEIDSNOTA**Indiening en verwijzing**

De voorzitter: De volgende beleidsnota werd ingediend:

- Beleidsnota Onderwijs en Vorming 2004-2009, ingediend door de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming
– 156 (2004-2005) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie.

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter: Het volgend ontwerp van decreet werd ingediend:

- Ontwerp van decreet houdende instemming met Bijlage V en Aanhangsel 3 bij het Verdrag van Parijs van 22 september 1992 inzake de bescherming van het marien milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, aangenomen te Sintra op 23 juli 1998
– 153 (2004-2005) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter: De volgende voorstellen van decreet werden ingediend:

- Voorstel van decreet van de dames Veerle Heeren, Dominique Guns en Caroline Gennez en de heer

Bart De Wever tot wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode met betrekking tot het kooprecht van sociale huurders

– 150 (2004-2005) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen.

- Voorstel van decreet van de heren Jan Penris en Rob Verreycken, mevrouw Monique Moens en de heren Christian Verougstraete en Erik Tack tot wijziging en aanvulling van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid met een hoofdstuk VIII houdende het verbieden van het dragen van gelaatsverhullende gewaden, doorgaans aangeduid als 'boerka'

– 159 (2004-2005) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter: Het volgend voorstel van resolutie werd ingediend:

- Voorstel van resolutie van mevrouw Margriet Hermans en de heren Carl Decaluwe, Dany Vandenbossche, Mark Demesmaeker en Bart Caron betreffende de billijke vergoeding verschuldigd door de lokale radio's

– 151 (2004-2005) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

VERSLAG VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter: Het volgend verslag van het Rekenhof werd ingediend:

De voorzitter

- Verslag van het Rekenhof over de gewestelijke subsidiëring van gemeentelijke waterzuiveringsinfrastructuur in Europees kader – 37 (2004-2005) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter: De volgende verslagen werden ingediend:

- Verslag namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Cathy Berx over de gedachtewisseling over het Jaarverslag 2003 van de Vlaamse Ombudsdienst (Hoofdstuk 5.4. Thematische aanbevelingen inzake Wonen) – 41 (2004-2005) – Nr. 6.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie uitgebracht door de heer Werner Marginet over de gedachtewisseling over het Jaarverslag 2003-2004 van het Kinderrechtencommissariaat – 42 (2004-2005) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteiten Energie uitgebracht door de heer Pieter Huybrechts over de beleidsnota Energie en Natuurlijke Rijkdommen 2004-2009 – 85 (2004-2005) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie uitgebracht door mevrouw Kathleen Helsen over de discussienota Onderwijs en Vorming 2004-2009 – 99 (2004-2005) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Frans Peeters over de beleidsnota Mobiliteit 2004-2009 – 131 (2004-2005) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Dominique Guns en de heer Christian Verougstraete over het verzoekschrift over een tegemoetkoming aan particulieren die het slachtoffer zijn van een faling van bouwondernemingen – 152 (2004-2005) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media uitgebracht door mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh over de hoorzitting met het Fonds Pascal Decroos voor Bijzondere Journalistiek – 154 (2004-2005) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media uitgebracht door de heer Johan Verstreken over de hoorzitting naar aanleiding van de publicatie van de brochure "Omzien en Vooruitblikken" en het Jaarverslag 2003 met het Vlaams Fonds voor de Letteren – 155 (2004-2005) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Dominique Guns en de heer Christian Verougstraete over het verzoekschrift over de terugbetaling van onterecht geïnde heffingen op leegstand en verkrotting – 157 (2004-2005) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heren Herman De Reuse en Ludo Sannen over het verzoekschrift over het decreet van 29 maart 2002 houdende invoering van het nultarief inzake het kijk- en luistergeld – 158 (2004-2005) – Nr. 1.

VERZOEKSCHRIFT**Indiening**

De voorzitter: Het volgend verzoekschrift werd ingediend:

- Verzoekschrift van mevrouw Marjolein Devriendt over de samenwerkingsovereenkomst

De voorzitter

NMBS-VDAB inzake het reizen per trein tegen verminderd tarief in het kader van sollicitaties – 13 (2004-2005).

VOORONTWERP VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter: Het volgend voorontwerp van decreet werd ingediend:

- Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, principiëel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 7 januari 2005 (VR 4/2004-2005).

Dit voorontwerp van decreet ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter: De volgende mededelingen van de Vlaamse Regering werden ingediend:

- Rapport van de evaluatie van de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse gemeenschap en de Vrije Universiteit Brussel betreffende het Instituut voor Europese Studies - 16 september 2004 (DOC 56/2004-2005);
- Advies nr. 3.840/3 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State over een ontwerp van amendement op het ontwerp van decreet "houdende de algemene bepalingen tot bege-

leiding van de begroting 2005 (invoeging hoofdstuk XII - Reorganisatie watersector)" (DOC 57/2004-2005);

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 30 november 2004 en de nieuwsbrief kasbeheer van november 2004 (DOC 62/2004-2005);
- Nota "Federaal regeerakkoord - raakvlakken met de bevoegdheden van de Gemeenschappen en de Gewesten" d.d. 14 juli 2003 (DOC 67/2004-2005);
- Ontwerp van milieubeleidsvereenkomst betreffende de uitvoering van de VLAREA-aanvaardingsplicht afvalfotochemicaliën, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 17 december 2004 (DOC 68/2004-2005);
- Ontwerp van milieubeleidsvereenkomst betreffende de uitvoering van de VLAREA-aanvaardingsplicht afgedankte voertuigen, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 17 december 2004 (DOC 69/2004-2005);
- Jaarlijkse verslaggeving van de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris inzake de rechten van het kind 2004 – 01/04/2003-31/03/2004 (DOC 70/2004-2005).

Deze mededelingen van de Vlaamse Regering liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter: De volgende mededeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend:

- Advies nr. 2004/001 van de Vlaamse Mediarad betreffende het voorontwerp van besluit

De voorzitter

tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie (DOC 61/2004-2005).

Deze mededeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

programmadecreet 2005 betreffende de reorganisatie van de watersector (DOC 58/2004-2005).

Deze mededeling van de SERV ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELING VAN EEN VLAAMSE OPENBARE INSTELLING**Indiening**

De voorzitter: De volgende mededeling van een Vlaamse openbare instelling werd ingediend:

- Onderwijsvisitatie – Een onderzoek naar de kwaliteit van de twee-cycli-opleidingen bestuurskunde, arbeidsorganisatie en gezondheid en vertaalkunde en van de één-cycli-opleidingen informatiemanagement en support, optiek en optometrie en medische beeldvorming aan de Vlaamse hogescholen (DOC 63/2004-2005).

Deze mededeling van een Vlaamse openbare instelling ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELING VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)**Indiening**

De voorzitter: De volgende mededeling van de SERV werd ingediend:

- Advies d.d. 1 december 2004 over het amendement van de Vlaamse Regering op het ontwerp

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)**Indiening**

De voorzitter: De volgende mededelingen van de MiNa-raad werden ingediend:

- Advies d.d. 16 december 2004 over de reorganisatie van de watersector in het kader van het Programmadecreet (DOC 59/2004-2005);
- Advies d.d. 16 december 2004 over de aanvraag tot voorlopige erkenning van het regionaal landschap Lage Kempen (DOC 64/2004-2005);
- Advies d.d. 16 december 2004 over de advisering van regionale landschappen (DOC 65/2004-2005);
- Briefadvies d.d. 16 december 2004 over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw (DOC 66/2004-2005).

Deze mededelingen van de MiNa-raad liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELING VAN EEN GEMEENTE**Indiening**

De voorzitter: De volgende mededeling van een gemeente werd ingediend:

- Motie van de gemeente Etterbeek betreffende de financiering van racistische partijen, goedgekeurd door de gemeenteraad op 29 november 2004 (DOC 60/2004-2005).

Deze mededeling van een gemeente ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter: De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat):

- Arrest nr. 202 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 203 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 204 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 205 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 206 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 207 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 208 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 209 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 210 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 211 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 212 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 213 van 21 december 2004;
- Arrest nr. 214 van 21 december 2004.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter: De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat):

- Rolnummers 3077 en 3115 (samengevoegde zaken);
- Rolnummers 3112 en 3142 (samengevoegde zaken);
- Rolnummer 3141;
- Rolnummer 3172;
- Rolnummer 3176;
- Rolnummer 3182;
- Rolnummers 3185 en 3186 (samengevoegde zaken).

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van mevrouw An Michiels tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de inschrijvingsproblematiek aan de Vlaamse scholen en de eventuele herziening van het gelijke-onderwijskansendecreet I

Actuele vraag van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de inschrijvingsproblematiek aan de Vlaamse scholen en de eventuele herziening van het gelijke-onderwijskansendecreet I

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Michiels en de heer Tavernier tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de inschrijvingsproblematiek aan de Vlaamse scholen en de eventuele herziening van het gelijke-onderwijskansendecreet I.

Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, deze week konden we niet naast de problemen kijken bij de schoolinschrijvingen die maandag van start gingen. Net als vorig jaar zagen we lange rijen wachtenden voor de schoolpoorten staan, ouders kampeerden er meerdere nachten en anderen stelden na urenlang aanschuiven vast dat de school volzet was. Vorig jaar leidde deze problematiek tot een wijziging van het GOK-decreet. Helaas stellen we nu vast dat die niet volstaat.

Het Vlaams Belang heeft er in het verleden al voor gewaarschuwd dat het GOK-decreet, zeker op het vlak van de inschrijvingen, niet zou werken. We merken dat de vraag naar een evaluatie of zelfs naar een herziening van het decreet ook in onderwijskringen steeds luider klinkt.

Zeker in Brussel, waar de situatie van het Nederlandstalig onderwijs stilaan dramatisch wordt, is het nodig dat er in de scholen een effectief voorrangbeleid wordt gevoerd voor de Nederlandstalige kinderen. Hoewel het VLD-collegelid Vanhengel tijdens de begrotingsbesprekingen in de VGC stelde dat dat niet nodig is, zijn wij net als de directies van de scholen overtuigd van het tegendeel.

Mijnheer de minister, deze morgen las ik in de krant dat volgens u het decreet zal worden versoepeld, dat de regeltjes nu te strak zijn en dat overleg nodig is. Ik kan u ten dele volgen, maar ik pleit voor een volledige herziening van het decreet. Het verleden heeft reeds bewezen dat een versoepeling of een kleine wijziging niet werkt.

Welke maatregelen hebt u reeds genomen om dergelijke toestanden in de toekomst te vermijden? Zult u het decreet volledig herzien? Zo ja, werd dan reeds een timing vooropgesteld? Zult u overleg plegen met de mensen uit de onderwijswereld of wordt de herziening geregeld van bovenaf? Welke partners uit de onderwijswereld zult u hierbij betrekken? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de afgelopen dagen werden we inderdaad geconfronteerd

met beelden van rijen wachtende ouders die hun kinderen wilden inschrijven. Dat is het gevolg van het GOK-decreet.

De toestand van deze week is verbeterd in vergelijking met die van vorig jaar. De beelden waren minder dramatisch, de rijen minder lang. Dit parlement heeft vorig jaar immers een aantal wijzigingen aangebracht aan het GOK-decreet. Het waren goede wijzigingen, maar blijkbaar volstaan ze niet.

Ik wil het probleem zeker niet dramatiseren, we moeten de zaken terugbrengen tot hun ware proporties. Uit de cijfers blijkt dat er inderdaad een probleem is, maar dat blijft binnen de perken. Het concentreert zich bovendien hoofdzakelijk in Gent en Brussel.

Het gaat niet om probleemjongeren of –gezinnen. Het is geen probleem van kansarmen, maar van kansrijken. Dat is geen reden om er geen aandacht aan te besteden. We moeten het GOK-decreet bijsturen. Mijnheer de minister, u hebt een versoepeling aangekondigd. Dat is nodig, maar niet in functie van het recht van scholen om probleemkinderen te weigeren. Toen ik uw verklaringen gisteren las, kreeg ik de indruk dat het in die richting ging. We moeten de scholen de kans geven een optimaal aanbod te creëren én om buurtbetrokken te werken. Als een school succes gekregen heeft door het GOK-decreet, vallen de buurtkinderen die niet tot die kansrijke groep behoren, vaak uit de boot. Ze waren naïef en schreven zich niet tijdig in. We moeten daar oog voor hebben. We moeten de buurtbetrokkenheid decretaal vastleggen. Dit mag niet zomaar worden opgelegd, dit moet gebeuren in overleg met de school en haar omgeving. We moeten de vorming van concentratiescholen voorkomen, zowel in de ene als in de andere richting.

Bepaalde types scholen kennen een enorm succes. Misschien moet er van dit soort scholen een groter aanbod komen, niet alleen in het stedelijk maar ook in het gemeenschaps- en het vrij onderwijs. We moeten voldoende aandacht besteden aan dit aspect.

Door het verdringingseffect krijgen andere scholen te maken met andere problemen, zoals kansarmoede en concentratie van allochtone jongeren. Een

Tavernier

betere spreiding en voldoende middelen daarvoor waren toch de doelstellingen van het decreet?

Gaat u akkoord met mijn bedenkingen, mijnheer de minister? Op welke manier en met welke plannen wilt u die ontwikkelen? Wat zult u voorstellen in de commissie voor Onderwijs?

De voorzitter: Minister Vandembroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandembroucke (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil om te beginnen graag een nuance aanbrengen in de lezing van de feiten. Beide sprekers hebben – met een verschillende invalshoek – de indruk gewekt dat het GOK-decreet de rijen wachtende ouders zou veroorzaken.

Dat klopt niet helemaal. In mijn streek stonden aan een bepaalde school jaren geleden al rijen wachtende ouders. Die school vond dat zelf een vorm van publiciteit. Een en ander was lang voor het GOK-decreet. Als mensen absoluut voor een bepaalde school kiezen, doen ze dat met en zonder GOK-decreet.

Het gaat hier bovendien over een marginaal probleem. In Brussel zijn er 148 scholen. Voor amper 2 scholen hebben enkele ouders gekampeerd. In Gent is er een heel specifieke situatie. Enkele Gentse scholen zijn heel aantrekkelijk. Het stadsbestuur wenst die scholen in de toekomst trouwens uit te breiden. Voor die scholen is er een druk van ouders die hun kinderen daar per se willen inschrijven.

Jaarlijks worden zowat 70.000 kinderen in Vlaamse scholen ingeschreven. Enkele ouders hebben in de rij gestaan. Het gaat hier dus niet over een erg belangrijk probleem – hoewel mijn zorg zeker naar die ouders uitgaat. Mijn zorg gaat echter evenzeer uit naar de ouders die niet in de rij staan, en naar ouders die zich misschien te weinig bewust zijn van de belangrijkheid van de schoolkeuze. Mijn zorg gaat ook uit naar sommige effecten van het GOK-decreet, die misschien averechts uitpakken.

In Antwerpen zijn er scholen die zwoegen om gelijke kansen waar te maken voor hun leerlingen. Als gevolg van het absolute inschrijvingsrecht komen daar zoveel leerlingen met problemen binnen, dat

de mogelijkheid van de school om er positief mee om te gaan, wordt overschreden. We moeten dat dus wat soepeler benaderen. We moeten voortbouwen op het GOK-decreet. Het inschrijvingsrecht is een heel belangrijk principe, maar ik wil de overgang maken van een benadering die uitgaat van de mondigheid van de individuele onderwijsvrager, naar een benadering die de zwakke onderwijsvrager ondersteunt, en die de onderwijsaanbieder de middelen geeft om adequaat in te spelen op de schoolbevolking die zich aandient. We moeten de scholen die met probleemkinderen worden geconfronteerd, dus de nodige middelen geven. De heer Tavernier heeft daarin helemaal gelijk. Daarover moeten we het ten gronde hebben als we praten over de nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs.

Tegelijk moeten we ook het inschrijvingsrecht opnieuw evalueren. Bijvoorbeeld om te vermijden dat een school van goede wil niet meer boven de problemen uit kan kijken. Daarom heb ik gisteren gezegd dat we de notie ‘draagkracht van een school’ moeten verfijnen. Als vandaag een erg problematische leerling niet aanvaard wordt in een school, kan die leerling, behoudens een verslag dat hem of haar verwijst naar het buitengewoon onderwijs, zich beroepen op een absoluut inschrijvingsrecht om elders binnen te geraken.

Het verslag van de LOP-verantwoordelijken in Antwerpen leert me dat het aantal leerlingen dat zich na 1 oktober, dus na een uitsluiting in een andere school, aandient bij scholen die al veel problemen hebben, duidelijk stijgt. We krijgen dus veeleer een concentratie dan een spreiding van moeilijkheden. We moeten daarom het draagkrachtprincipe evalueren, doch niet met de bedoeling dat leerlingen die in een bepaalde school niet worden aanvaard, vervolgens op straat terechtkomen. Die leerlingen moeten wel in een andere school terechtkunnen. Dat veronderstelt meer overleg en minder formalistische procedures, of procedures die aangepast zijn aan lokale situaties. Mijnheer Tavernier, u verwijst terecht naar de scholen in Gent, die kinderen uit de buurt willen blijven inschrijven. Het decreet moet dat soort openingen maken.

Overleg veronderstelt dat alle scholen hun verantwoordelijkheid nemen. Het is een beetje gek dat we sinds het GOK-decreet wel aan ouders van kinderen die geen Nederlands spreken, kunnen zeggen dat hun kinderen niet op een bepaalde

Vandenbroucke

school terechtkunnen terwijl een school die wel bewust een inspanning wil doen om ook kinderen op te nemen waarvan de ouders geen Nederlands spreken, aan andere ouders niet kan zeggen dat bepaalde plaatsen gereserveerd worden voor wat moeilijkere kinderen.

Ik heb een grondige evaluatie aangekondigd. Ook mijn voorgangster heeft daar in die zin over geoordeeld. Tegen het schooljaar 2006-2007 wil ik op basis van een grondige evaluatie proberen een oplossing te vinden.

Een goed beleid, in het algemeen en ook inzake onderwijs, moet goed zijn voor de sterken maar ook sterk zijn voor de zwakken. Als een onderwijsbeleid sterk wil zijn voor de zwakken, dan zullen we ouders in een zwakkere positie die zich minder bewust zijn van het belang van schoolkeuze, meer moeten steunen. Ook de scholen die het onderwijs aanbieden, moeten worden gesteund om realistisch en adequaat te kunnen inspelen op de problemen die zich aandienen. Dat is volgens mij het uitgangspunt voor eventuele amendementen in het GOK-decreet.

Ik heb daarover aanwijzingen gegeven in de beleidsnota Onderwijs waarover we binnenkort zullen discussiëren in de commissie Onderwijs. Gisteren heb ik dat tijdens een lezing in Antwerpen verder verduidelijkt. U vindt de tekst daarvan op de website van het departement.

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de minister, u zegt dat de enigszins averechtse effecten van het GOK-decreet soepeler zullen worden bekeken voor probleemleerlingen. Gebeurt dat per schoolregio of gaat het over een algemene versoepeling?

Verder wil ik ervoor pleiten om de zaak-Brussel in de GOK-inschrijvingsregeling niet uit het oog te verliezen. In deze vragen komt dat aspect weinig aan bod maar ik vermoed dat het de komende dagen en weken zeer grondig zal worden besproken.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, ik stem grotendeels in met uw antwoord. Ik onthoud daaruit drie elementen. Ten eerste moeten we het verdringingseffect goed bekijken. Een school moet de mogelijkheid hebben om buurtgebonden te zijn. Ten tweede moeten scholen die met meer kansarme of moeilijkere leerlingen worden geconfronteerd, voldoende middelen krijgen. Ten derde moeten alle scholen van alle netten hun verantwoordelijkheid opnemen. Enkel via overleg kunnen we een goede spreiding van de verantwoordelijkheden en van de middelen realiseren.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik ben het eens met de heer Tavernier inzake de algemene oriëntatie.

Op de vragen van mevrouw Michiels kan ik niet meteen antwoorden. We moeten op het niveau van het decreet, de idee van de draagkracht van een school verfijnen. De vraag is natuurlijk of dat hier allemaal moet worden vastgelegd. Is het niet beter een kader te scheppen waarmee op het lokale vlak de spelregels worden vastgelegd? De problemen zijn immers heel verschillend per lokaliteit. Ik wil dan ook samen met de commissie Onderwijs bekijken wat het verschil kan zijn tussen zo'n algemeen kader en de toepassingen op het terrein.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het tekort aan wegenwachters

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Huybrechts tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het tekort aan wegenwachters.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte

Huybrechts

collega's, het onderhoud van de Vlaamse gewestwegen gebeurt door de wegendienst van het Vlaamse Gewest. Hun taak bestaat onder meer uit het opsporen van mankementen, het uitvoeren van kleine herstellingen, het bijstaan van de politie, het optreden tegen sluikstorters, het strooien bij ijzel en dergelijke meer. De Vlaamse overheid heeft berekend dat voor deze dienst ongeveer 600 personeelsleden nodig zijn. Volgens de ACOD waren er eind 2004 slechts 514 personeelsleden in dienst. Dit betekent dus dat er een tekort is van 14 percent.

Mijnheer de minister, de socialistische overheidsvakbond vreest dan ook dat door het personeels tekort en de wervingsstop, die in de periode tussen 1980 en 1999 werd ingevoerd en dit jaar opnieuw van toepassing is, het onderhoud van de wegen en, vooral, de veiligheid van de fietsers, de voetgangers, de schoolgaande jeugd en de autobestuurders niet meer kunnen worden gegarandeerd.

Wat kunt u hieraan concreet doen? Hoe wilt u het onderhoud en de veiligheid van de weggebruikers verzekeren?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte leden, binnen de administratie Wegen en Verkeer waren op 1 januari 2004 in totaal 1.651 personen tewerkgesteld. Op 31 december 2004 waren dat er 1.658. Dit houdt in feite een status-quo in.

Mijnheer Huybrechts, u zegt terecht dat het personeel in deze administratie in de loop der jaren verouderd is. In 2003 zijn er 43 werknemers op pensioen gegaan en maakten 86 personeelsleden gebruik van de uitstapregeling. In 2004 gingen 69 mensen op pensioen en traden 47 werknemers uit dienst. Buiten het niet-onbelangrijke feit van de veroudering van het personeelsbestand, is er ook een budgettaire last, die gedeeltelijk of hoofdzakelijk weegt op het budget van de administratie.

De personeelsleden binnen deze administratie worden ingezet voor het dagelijks beheer van het onderhoud van de gewestwegen, die behoren tot de zogenaamde districten. Zo zijn er districtchefs, wegenwachters en arbeiders. Op dit moment zijn er een zeventigtal vacatures. Het personeelsbestand is dus niet helemaal ingevuld.

Inzake het beschikbaar personeel moeten we de juiste prioriteiten leggen. In de eerste plaats is er de veiligheid van de weggebruikers. Daarnaast moet er ook worden gekeken naar de werklast per individuele werknemer.

In het verleden werden een aantal van deze problemen opgelost door zaken uit te besteden aan bedrijven uit de privé-sector. Ik denk daarbij aan het maaien van de bermen, het strooien van wegenzout tijdens de winter of het aanleggen van belijningen. De goede werking van het onderhoud en beheer van de gewestwegen mogen echter niet in het gedrang komen.

U verwijst naar de vroegere wervingsstop en de maatregelen terzake waartoe de huidige regering is overgegaan. Die stop geldt niet voor de continue diensten en de specifieke dienstverlening. De regering gaat na hoe we hier een concrete invulling aan kunnen geven. De vacatures binnen de administratie komen zeker ook aan bod. We gaan uit van de veiligheid. Daarnaast moet ook in de toekomst de individuele werkdruk in de districten in rekening worden gebracht.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik onthoud dat u al het mogelijke zult doen om de veiligheid te blijven garanderen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de betaling van de Elia-heffing door de Vlaamse elektriciteitsintercommunales aan de CREG

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Matthijs tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de betaling van de Elia-heffing door de Vlaamse elektriciteitsintercommunales aan de CREG.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, op 16 december 2004 werd in de Kamer de programmawet 2005 goedgekeurd, een zeer lijvig document. In een bepaald artikel staat dat de consumenten met terugwerkende kracht tot 1 mei 2004 de Elia-heffing moeten betalen. Om aan haar belofte te voldoen, namelijk dat de gemeenten financieel zouden worden gecompenseerd voor het verlies aan dividenden uit de energie-intercommunales en specifiek uit elektriciteitsintercommunales, heeft de federale regering op het einde van 2004 de Vlaamse intercommunales verplicht om ongeveer 100 miljoen euro te storten in een fonds dat beheerd wordt door de CREG. Dit bedrag zou in de loop van dit jaar aan de consumenten worden doorgerekend.

Mijnheer de minister, ik vind het merkwaardig dat de federale regering aan de Vlaamse energie-intercommunales de opdracht geeft dit voorschot aan het fonds te storten. Was de Vlaamse Regering hiervan op de hoogte? Was u als voogdijminister op de hoogte? Zullen de intercommunales dit voorschot recupereren door het door te rekenen aan de consumenten?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik zal meteen met de deur in huis vallen: neen, ik was hiervan niet op de hoogte. Ik heb het via de media vernomen en ik ben niet geconsulteerd. De intercommunales hebben me daarvan ook niet in kennis gesteld.

De Elia-heffing is nog altijd een federale bevoegdheid. U stelt de vraag eigenlijk in het verkeerde parlement. Wat betreft de Elia-gelden is de Vlaamse Regering betrokken bij enerzijds de verdeling ervan over de gemeenten en anderzijds bij mogelijke vrijstellingen. Minister Peeters heeft recent een brief gekregen van het federale kabinet van Energie met de vraag om hierover overleg te plegen. Dit dossier wordt dus vervolgd.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de minister, ik begrijp niet dat het mogelijk is dat de federale regering aan de Vlaams intercommunales vraagt om een voorschot te storten voor de Elia-heffing zonder dat de Vlaamse Regering of u als voogdijminister daarvan wordt ingelicht. U hebt niet geantwoord

op de vraag of dit aan de consument zal worden doorgerekend. Het voorschot is betaald en de intercommunales zullen hun centen willen recupereren.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Matthijs, ik herhaal dat het hier nog steeds een federaal dossier betreft. U zult uw collega's in het federale parlement moeten verzoeken om hierover de nodige vragen te stellen.

Wat ik daarnet heb uitgelegd, klopt formeel. De federale regering heeft me niet op de hoogte gebracht. De elektriciteitsintercommunales hebben me evenwel ook niets laten weten. Ik heb dit gewoonweg in de pers gelezen.

Vlaanderen is onrechtstreeks bij dit dossier betrokken. De Vlaamse overheid is bevoegd voor de verdeling tussen de gemeenten en voor het verlenen van eventuele vrijstellingen. Het kabinet van minister Dupont heeft minister Peeters in dit verband een brief gestuurd. De Vlaamse Regering zal dit dossier onderzoeken. Voorlopig blijf ik bij de verklaring die ik daarnet heb gegeven, maar dit verhaal zal zeker nog worden vervolgd.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Misschien heeft de federale regering dit middel gebruikt om de begroting 2004 met een positief saldo te kunnen afsluiten. De storting van 100 miljoen euro heeft op het einde van vorig jaar plaatsgevonden en wordt bijgevolg bij de ontvangsten van vorig jaar gerekend. De federale begroting vertoonde een negatief saldo van 80 miljoen euro. Met behulp van deze storting komt de begroting 2004 op een positief saldo van 18 miljoen euro uit. Dit is misschien de bedoeling van de federale regering geweest.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Matthijs, het is misschien steeds uw bedoeling geweest om dat punt te maken. U moet uw vragen alleszins op het federale niveau stellen. Formeel gezien bevindt het dossier zich nog steeds op dat niveau. De intercommunales hebben me op geen enkele manier op de hoogte gebracht. U kunt de bal in het kamp van de federale regering leggen. Tot op heden hebben de intercommunales me alleszins nog geen enkel verzoek voorgelegd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een kwaliteitslabel voor landbouwproducten

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Callens tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een kwaliteitslabel voor landbouwproducten.

De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, vorige zondag heb ik in een dagblad een interview met de minister van Landbouw gelezen. Naast de prachtige foto, viel vooral de titel van het artikel op: 'Alle boeren moeten kwaliteitslabel halen.'

Volgens het artikel beschikt momenteel slechts 15 percent van de varkenshouders over dit kwaliteitslabel. Dit betekent dat 85 percent van de varkenshouders niet over dit label beschikt. Het is trouwens mogelijk dat sommigen het niet willen of het niet nodig hebben. Betekent dit dat de landbouwers die niet over het kwaliteitslabel beschikken, niet aan de vereisten van het standaardkwaliteitslastenboek voldoen? Dit lastenboek omvat milieuen kwaliteitsnormen, sanitaire verplichtingen en dergelijke. Wie aan al deze vereisten voldoet, zou als het ware tot de 'nette landbouwers' kunnen worden gerekend. De minister zou dit systeem verder willen doortrekken. Hij zou alle landbouwers willen verplichten om dit label te halen.

We mogen niet vergeten dat de landbouwsector het zeer moeilijk heeft. Iedereen heeft kunnen lezen dat 2004 weer een slecht jaar voor de landbouw is geweest. Onze landbouwers hebben hun inkomsten in 2004 maar liefst met 15 percent zien zakken. Ik zou in dit verband willen verwijzen naar de woorden van de heer Keersebilck, de directeur van de veiling van Roeselare en Mechelen. Hij heeft gezegd dat er op de veiling meer kilo's werden verhandeld, maar dat de opbrengst desondanks 25 percent lager lag. Dat zegt heel wat over onze landbouw.

De voorbije weken hebben we veel landbouwers zien vergaderen omdat prijzen die in de contracten voor 2005 staan, met 6 percent gedaald zijn. Er moet dus iets gebeuren, maar wat?

Vraag en aanbod zijn zoals ze zijn. Wat meer promotie kan daarop een invloed hebben, maar de prijs zal daardoor niet veranderen. Eigenlijk zouden de kosten voor de sector moeten dalen.

De landbouwers worden geconfronteerd met te hoge loonlasten. Bovendien moeten ze zich houden aan heel wat milieunormen en moeten ze verplichtingen naleven die geld kosten. Daarbij komen dan nog eens de hoge energiekosten. Ik denk dat de Vlaamse Gemeenschap daar iets aan kan doen.

We moeten ervoor zorgen dat de lasten van de verplichtingen afnemen. Ik hoop dat we dat zullen kunnen doen via de hervorming van het MAP. Indien we die labels nu aan de landbouwers opleggen, bestaat de kans dat de landbouwers opnieuw meer kosten hebben dan vroeger.

De voorzitter: Mijnheer Callens, denk aan uw tijd.

De heer Karlos Callens: Zult u alle landbouwers – dus niet alleen de veehouders, maar ook de tuinbouwers en de kwekers van allerlei dieren – verplichten om aan de normen van dat label te voldoen? In welke sancties zult u voorzien voor de landbouwers die dat niet doen? Is het zo dat u de 2,6 miljard euro en de in 2006 3,2 miljard euro van Europa alleen maar zult spenderen aan de producten die een label hebben?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme (*Op de tribune*): Mijnheer Callens, ik ben blij dat u de landbouw opnieuw centraal stelt in het Vlaams Parlement. De broodwinning van 35.000 gezinnen hangt er rechtstreeks van af. In de voedingsindustrie werken bovendien minstens 60.000 mensen die daar ook afhankelijk van zijn.

Ik ben verheugd dat u hebt benadrukt dat ik me in het weekend in het eerbare gezelschap bevond van een koe die een prijs had gewonnen in de categorie 'Holsteinras'. De krant waarover u het hebt,

Leterme

was echter niet gratis. U hebt bovendien gesproken over miljarden euro's, maar dat moeten miljoenen zijn. U bent dus een beetje in de war.

Conform de besprekingen in verband met de beleidsnota, denk ik dat we in de toekomst veel meer de nadruk moeten kunnen leggen op kwaliteit. We produceren in Vlaanderen zeer veilig voedsel, maar we kunnen in de toekomst door de kostenstructuur niet meer concurreren op basis van standaard- of bulkproducten.

We moeten het dus onder andere hebben van innovatie maar ook en zeker van kwaliteit. Wat hebben we vorig weekend op de landbouwbeurs uitgelegd? De Europese Commissie heeft beslist om, naar aanleiding van de mid term reform, de modulering vanuit de eerste pijler van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, namelijk de prijsondersteuning, af te romen en om een deel van de bedragen die waren bedoeld voor het klassieke ondersteuningsbeleid vanuit Europa, over te hevelen naar de tweede pijler. De modulering is eigenlijk een afname van de eerste pijler ten voordele van de tweede pijler, die tweede pijler die tot nog toe vooral werd gebruikt voor financiering van programma's inzake plattelandsontwikkeling, met maatregelen die dan kaderen in de zogenaamde PDPO, de programmerings- en planningsdocumenten die ter zake worden opgesteld.

Die modulering in het kader van de 'mid term reform' gaat gepaard met het verbreden van de doelstellingen waarvoor dat extra geld kan worden aangewend. In de Europese documenten wordt dan verwezen naar het feit dat die bijkomende middelen die naar de tweede pijler gaan in tegenstelling tot vroeger kunnen en eigenlijk moeten worden gebruikt voor nieuwe maatregelen. Als men dat geld zinvol wil gebruiken, conform de MTR, kan en moet men dat ten eerste gebruiken voor voedselkwaliteit, ten tweede voor het voldoen aan de normen en ten derde voor het steunen van de oprichting van en deelname aan bedrijfsadviseringsdiensten.

De beleidsintentie die in de beleidsnota staat in verband met kwaliteitszorg en de concrete uitvoering die we daaraan in 2005 willen geven, heeft dus betrekking op de aanwending van het extra bedrag dat naar de tweede pijler zal gaan de komende vijf tot zes jaar, vanaf 2005-2006. Een behoorlijk deel van die extra middelen zal worden

aangewend voor het stimuleren van bedrijven om de kwaliteitsdoelstellingen te bereiken, om wat dat betreft meer dan de wettelijke normen na te streven en te bereiken. De overheid wil met die Europese middelen voor een stuk tussenkomen in de financiering van het bereiken van die kwaliteitsdoelstellingen.

Dan kom ik tot de bedragen die zijn geciteerd. De geciteerde bedragen hebben betrekking op de overheveling van de eerste naar de tweede pijler, concreet toegepast op Vlaanderen. Het gaat om 3 percent van de bedragen in de eerste pijler in 2005, oplopend tot 5 percent in 2007. Zo komen we dus aan die bedragen in miljoenen, waarvan het niet de bedoeling is dat ze volledig opgaan aan de nieuwe initiatieven op het vlak van kwaliteit, maar wel dat een behoorlijk deel ervan daarvoor wordt gebruikt. Het is namelijk mijn overtuiging dat ook de middelen van de tweede pijler in zeer belangrijke mate moeten worden geïnjecteerd in de levenskracht en de uitbouw van land- en tuinbouwbedrijven en duurzame veeteelt.

Het gaat dus over dit soort van maatregelen en over dit soort van bedragen. Ik wil eraan toevoegen dat het de bedoeling is om bedrijven te stimuleren om verder te gaan dan de wettelijk opgelegde kwaliteitsdoelstellingen. Het idee is dat, wanneer ze verder gaan, de extra kosten die ze moeten doen en die niet worden vergoed door de consumenten, omdat mensen soms niet extra willen betalen voor die extra kwaliteit, vanuit die middelen worden gefinancierd. Het is uiteraard niet de bedoeling om de 35.000 landbouwbedrijven die voor ongeveer een derde financiering halen uit de Europese middelen van de eerste pijler, in moeilijkheden te brengen. Het is alleen een extra stimulans voor die bedrijven die verder willen gaan en die aldus de zeer belangrijke beleidsdoelstelling van de kwaliteitsverhoging van onze producten, mee willen helpen bereiken.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. U hebt me gerustgesteld. Toen ik het artikel las, dacht ik dat het verplicht was voor alle boeren. Ik hoor nu dat het gaat over stimuleren en dat stemt me tevreden.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, ik wil hier nog aan toevoegen dat ik er persoonlijk van overtuigd ben dat de Vlaamse

Leterme

land- en tuinbouw en veeteelt meer dan ooit moet proberen te mikken op kwaliteit. Ze moeten meer nog dan vroeger moet mikken op kwaliteit omdat dat een van de essentiële voorwaarden is om overlevingskansen te hebben in een verruimde markt, waar de concurrentie louter op de prijs moordend is, in alle onderdelen van de land- en tuinbouw en de veeteelt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Bart Martens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de naleving van de EU-verordening inzake de zogenaamde cross-compliance

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Martens tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de naleving van de EU-verordening inzake de zogenaamde cross-compliance.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, mijn vraag gaat over hetzelfde thema als de vraag van de heer Callens. Mijnheer de minister-president, ik wil u een aantal vragen stellen over het landbouwbeleid.

Elke eindejaarsperiode worden we in de kranten overstelpt met lijstjes van maatregelen, normen en regels die vanaf nieuwjaar zullen wijzigen. Tot mijn verwondering stond er niet bij dat vanaf 1 januari 2005 de Europese landbouwsteun wordt gekoppeld aan het naleven van voorwaarden op het vlak van milieu, natuur en dierenwelzijn. Er is nochtans een Europese verordening die ons land en ook Vlaanderen daartoe verplicht.

Vanaf 1 januari 2005 moet de Europese inkomenssteun aan de landbouwsector, die wordt toegekend in de vorm van een bedrijfstoelag, verplicht wor-

den gekoppeld aan het naleven van maatregelen, normen en eisen op het vlak van milieu- en natuurbehoud, dierenwelzijn, bodembeheer, enzovoort. Europa noemt dit met een duur woord cross-compliance.

Cross-compliance past in de opeenvolgende hervormingen van het Europese landbouwbeleid, waar systematisch de Europese subsidies worden ontkoppeld van de productie en gekoppeld aan voorwaarden op het vlak van milieu- en natuurbehoud. Eigenlijk worden boeren hoe langer hoe minder gesubsidieerd voor het produceren van overschotten, die dan met exportsubsidies worden gedumpt op de markten van de derde wereld, maar steeds meer voor de maatschappelijke diensten die ze verlenen op het vlak van milieu- en landschapsbehoud.

Dit sluit ook perfect aan bij het credo van het Vlaamse regeerakkoord: vertrouwen geven, verantwoordelijkheid nemen. Er wordt vertrouwen en ondersteuning gegeven aan de sector, maar daar moet iets tegenover staan: voor wat, hoort wat. We mogen verwachten dat landbouwers hun gronden goed beheren en het milieu en de natuur ontzien.

Cross-compliance is al mogelijk sinds Agenda 2000, het uitbreidingsplan van de Europese Unie. Toen was het facultatief: lidstaten en regio's mochten er gebruik van maken. Tot nu toe heeft Vlaanderen, in tegenstelling tot andere regio's en lidstaten, er nooit gebruik van gemaakt. Vanaf 1 januari 2005 wordt het echter verplicht opgelegd door de Europese Unie.

De Vlaamse administratie heeft al in juli 2004 een uitgebreid studierapport gepubliceerd waarin wordt aangegeven op welke wijze werk kan worden gemaakt van de implementatie van cross-compliance en op welke manier de Europese regels in Vlaanderen kunnen worden omgezet. Ik moet tot mijn spijt vaststellen dat, na het overschrijden van de deadline van 1 januari 2005, de Vlaamse Regering nog steeds geen besluit heeft genomen om invulling te geven aan de Europese verplichting en het principe van cross-compliance.

Ik vind dit merkwaardig. We slaan opnieuw een modderfiguur door het niet tijdig nakomen van Europese verplichtingen. De boeren worden in het ongewisse gelaten over de beheerseisen die moeten

Martens

worden nagekomen om recht te blijven hebben op hun volledige inkomenssteun.

Uit het voortgangsrapport van de Mestbank en de rapporten van de Vlaamse Milieumaatschappij blijkt nochtans dat het niet de goede kant opgaat met het nakomen van de wettelijke verplichtingen door onze landbouwers. Bij 44 percent van de meetpunten in het MAP-meetnet voor oppervlaktewater in landbouwgebied, wordt de drinkwaternorm overschreden door de nitraatvervuiling. Een derde van ons grondwater is ondrinkbaar geworden door nitraatvervuiling. Van de circa 2.500 door de Mestbank bemonsterde percelen blijkt meer dan de helft de norm voor het nitraatresidu in de bodem te overschrijden, wat rechtstreeks leidt tot een te hoge uitspoeling van nitraat naar het grondwater.

Mijnheer de minister-president, vorig weekend hebt u tijdens Agriflanders aangekondigd dat u boeren die bepaalde kwaliteitslabels halen, extra wilt ondersteunen. We hebben er geen enkel probleem mee dat u de voorlopers wilt stimuleren, als er tenminste een duidelijke meerwaarde tegenover staat op het vlak van milieu en volksgezondheid. U kunt echter niet de voorlopers stimuleren en tegelijkertijd de achterblijvers niet doen bijbenen. Daarom vinden we dat u dringend werk moet maken van het toepassen van de Europese verplichting tot cross-compliance en het koppelen van de Europese steun aan het naleven van voorwaarden op vlak van milieu- en dierenwelzijn.

Mijnheer de minister-president, bent u bereid om op korte termijn alsnog invulling te geven aan de Europese verplichting tot cross-compliance? Bent u het met mij eens dat het naleven van de norm voor nitraatresidu in de bodem, die rechtstreeks in verband staat met de te hoge nitraatconcentraties in het grondwater, een minimum moet zijn voor het verkrijgen van de volledige inkomenssteun? Hoe wilt u invulling geven aan de verplichting van de Europese verordening dat in heel Vlaanderen het areaal aan blijvend grasland minstens op hetzelfde peil moet worden gehouden?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, het is inderdaad zo dat in het kader van de mid-term reform globaal genomen een overstap gebeurt van productiesteun naar bedrijfstoelagen. Vorige zomer heeft de regering in overleg met de sector beslist te kiezen voor de inwerkingtreding van de mid-term reform vanaf 1 januari 2005. De administratie doet bijzonder zware inspanningen om deze vrij drastische en complexe aanpassing voor de landbouwer optimaal te begeleiden.

Mijnheer Martens, u hebt verwezen naar de hervorming en de uitbetaling van de bedrijfstoelagen en de implementatie van de nieuwe regeling verbonden aan de cross-compliance, het naleven van circa 19 Europese richtlijnen. We hebben in de loop van 2004 terzake een voorstel uitgewerkt met betrekking tot de implementatie van die cross-compliance in onze regelgeving, parallel met de invoering van de MTR en de bedrijfstoelagen. Uiteraard moet daarover worden beraadslaagd. Het is de bedoeling dat begin februari de Vlaamse Regering hieromtrent besluiten zal treffen.

Een beetje à décharge van de Vlaamse administratie, die deze zaken heeft voorbereid, wil ik opmerken dat wanneer onze regio vragen heeft gesteld bij de Europese Commissie met betrekking tot de juiste betekenis van een aantal elementen van de cross-compliance, men ons tot voor heel kort geen duidelijke antwoorden kon geven. U hebt het over 'modderfiguur' en 'alsnog'. Ik laat deze woorden voor uw rekening en vind ze enigszins misplaatst.

In de landbouw is de zaaiperiode de beslissende periode om te weten in welke condities men zijn exploitatie moet doen. We zullen er in elk geval voor zorgen dat voor het opstarten van het zaai-seizoen voldoende en degelijke informatie wordt gegeven met betrekking tot de randvoorwaarden die te maken hebben met landbouw- en milieucoditie van landbouwgronden.

Bij de Europese richtlijnen die moeten worden toegepast, hoort ook een nitraatrichtlijn. Deze richtlijn maakt ook deel uit van de gesprekken die bezig zijn. Ten aanzien van het opnemen van de maximale nitraatresidu's in de bodem in deze regeling zijn er zowel argumenten pro als contra. We zijn deze afweging aan het maken, die afgerond zal zijn tegen half februari.

Leterme

Het beeld is toch enigszins genuanceerder dan u het hebt geschetst. U hebt verwezen naar rapporten. Ik wil het MIRA citeren waar grosso modo de inspanningen van de landbouwsector om de vervuiling tegen te gaan en om het aandeel in de vervuiling van de landbouwsector in te perken, vrij positief werden beoordeeld.

Aangaande het permanent areaal grasland, kiezen we voor een aanpak op bedrijfsniveau. Op basis van aangiftes uit het verleden wordt een referentieareaal toegekend dat in stand moet worden gehouden. De regeling die we hebben uitgewerkt, voorziet wel in mogelijkheden van overdracht van referentieareaal bij overdracht van grond. We hebben een buffer van 10 procent. Die 10 procent willen we reserveren voor die gevallen waar landbouwgrond wordt onttrokken aan de normale landbouwuitbating. U kunt minstens zo goed als ikzelf hiervan voorbeelden geven. We zullen de buffer gebruiken om te voldoen aan de Europese normering terzake.

De heer Bart Martens: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik onthoud vooral dat we uiterlijk tegen begin februari een besluit van de Vlaamse Regering mogen verwachten dat dit regelt.

Ik ben het met u eens: wil de Vlaamse landbouw concurrentieel blijven, dan zal hij moeten inzetten op kwaliteit. Dan gaat het echter over meer dan de kwaliteit van de landbouwproducten, maar ook over de kwaliteit van de leefomgeving waarbinnen die landbouw moet opereren. Inzake het terugdringen van de overbesteding moeten er dus nog stappen worden gezet. Het MIRA leert ons dat er wat verzuring betreft al heel wat inspanningen zijn geleverd, maar op het vlak van vermesting blijven de resultaten nog achterwege. Ik blijf ervoor pleiten om ook de nitraatresidunorm op te leggen als een van de voorwaarden waar de landbouwers aan moeten voldoen om recht te blijven hebben op hun volledige inkomenssteun.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Vlaanderen mag inderdaad geen duimbreed toegeven inzake de

kwaliteitsdoelstellingen inzake drinkwater. Alleen moet er goed worden nagedacht over de middelen die we hanteren om die doelstellingen op te leggen aan en te laten bereiken door de sector.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Eloi Glorieux tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de regionalisering van de Plantentuin van Meise

Actuele vraag van mevrouw Else De Wachter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de regionalisering van de Plantentuin van Meise

Actuele vraag van de heer Mark Demesmaeker tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de regionalisering van de Plantentuin van Meise

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Glorieux, mevrouw De Wachter en de heer Demesmaeker tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de regionalisering van de Plantentuin van Meise.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister-president, de nationale Plantentuin van Meise is een zeer belangrijke instelling. Ze heeft een enorm grote wetenschappelijke reputatie, niet alleen in het binnenland, maar ook internationaal.

In 2002 werd, naar aanleiding van het Lambertakkoord, het federale ministerie van Middenstand en Landbouw overgeheveld naar de gewesten.

Glorieux

De toenmalige nationale Plantentuin werd toen ook naar Vlaanderen overgeheveld. Er werd wel gesteld dat er terzake een samenwerkingsovereenkomst met de Franse Gemeenschap moest worden afgesloten. Voormalig minister-president Dewael en voormalig minister van Landbouw Dua hebben die samenwerkingsovereenkomst afgesloten.

De maanden erop vonden een aantal vergaderingen plaats om vorm te geven aan de concrete uitvoeringsbesluiten. Als mijn informatie klopt, was er in de lente van vorig jaar, aan de vooravond van de verkiezingen, een quasi-akkoord over de diverse uitvoeringsprocedures, op één knelpunt na. Door de verkiezingen viel dit alles echter stil. Ondertussen blijft het probleem nog steeds bestaan. We gaan het vijfde jaar in zonder een echte voogdij over de Plantentuin van Meise. Daardoor gaat de kwaliteit van de infrastructuur er enorm op achteruit. Ook de personeelsleden dreigen gedemotiveerd te raken om in die omstandigheden te werken, hoewel het vooral dankzij hen is dat de plantentuin nog steeds beschikt over een zeer degelijke en goede collectie.

Mijnheer de minister-president, klopt het dat dit samenwerkingsakkoord heeft geleid tot een bijna volledige overeenstemming over de diverse uitvoeringsbesluiten? Klopt het dat er nog maar één knelpunt af te werken was? In welke mate bent u bereid om, op basis van dit samenwerkingsakkoord, dit laatste knelpunt weg te werken en zo snel mogelijk een oplossing voor de plantentuin te bewerkstelligen?

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik moet eerlijk bekennen dat ik eerst niet van plan was om een actuele vraag te stellen, maar wel een uitgebreide, gedetailleerde vraag om uitleg in de commissie. Ik sluit me toch aan bij de actuele vragen van de collega's, want ik ben ervan overtuigd dat u een heel uitgebreid en gedetailleerd antwoord zult geven.

De zaak behoeft niet veel uitleg. Onze Nationale Plantentuin van Meise heeft een enorme weten-

schappelijke waarde en bezit grote toeristische troeven. De uitstraling van de plantentuin beperkt zich niet tot ons eigen land. Bovendien is de plantentuin ecologisch waardevol. Het domein en de instelling zijn van groot belang.

Tot onze spijt stellen we vast dat we, ondanks de vele troeven, na vele jaren van onduidelijkheid en na de Lambermontakkoorden, nog niet veel verder staan met dit dossier. Door de grote onduidelijkheid en doordat er nog geen concrete overdracht is van de uitbouw en de werking van de instelling, is het dossier in het slop geraakt. Dit heeft grote gevolgen.

Mijnheer de minister-president, ik weet niet of u al eens langs bent geweest in de plantentuin. Als jonge moeder heb ik het voordeel dat ik er vaak kan vertoeven. Ik kan getuigen dat de verloedering toeneemt. De bezorgdheid is terecht. Er moet dringend werk worden gemaakt van deze zaak.

Welke concrete stappen zullen worden gezet in dit dossier zodat de overdracht wordt verwezenlijkt en de uitbouw en werking kan worden voortgezet? Wat zal in de toekomst worden gedaan om verloedering tegen te gaan en om te investeren in onderhoud? Het domein moet verder worden uitgebouwd op de manier die het verdient. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik verheug me over de grote belangstelling van de collega's voor de Plantentuin van Meise.

Tussen de hoge stapels nieuwjaarskaarten die we de afgelopen weken allemaal in de bus kregen, zat een heel speciale. De kaart was heel sober, in zwart, wit en grijs. De tekst binnenin was bitter. Het was een kaart van de Nationale Plantentuin van Meise. Ik lees een stukje voor. De titel luidt: 175-25-5. Ik citeer: 'Het koninkrijk bestaat 175 jaar. 25 jaar wordt er gewerkt aan de hervorming van een unitaire staat naar een federale staat. Speciaal voor de Nationale Plantentuin wordt daar nog een 5 aan toegevoegd. In het voorjaar 2005 gaan we het vijfde jaar in van het sluiten van de Lambermontak-

Demesmaeker

koorden: 5 jaar dat men de tijd had om ook voor de plantentuin dit akkoord uit te voeren. Vijf jaar crisismanagement begint door te wegen. Voor de Nationale Plantentuin staat de Kafka-index nu voor een volle 5 jaar op rood.'

De heel bittere tekst gaat nog even door. De tekst is feitelijk helemaal niet gepast als tekst voor een nieuwjaarskaart.

Het verhaal is bekend. Ik sluit me aan bij de perfecte verwoording van de heer Glorieux. Ik voeg er enkel aan toe dat we de laatste jaren getuige waren van het verval van een deel van de Nationale Plantentuin. Ook ik ben een regelmatige bezoeker ervan. Vooral de kassen die deels uit hout, deels uit glas bestaan, zijn er heel erg aan toe. Een orchideeënkas is helemaal ingestort. Uiteraard kon de veiligheid van personeel en bezoekers niet langer worden gegarandeerd. Andere kassen vielen letterlijk ten prooi aan de verrotting. Honderden orchideeënsorten uit de erg kostbare verzameling zijn reddeloos verloren. De plantentuin is in totaal één derde van de 180.000 plantensoorten kwijt.

In april van 2004 heeft de federale overheid op het Overlegcomité beloofd om de meest dringende werken voor 1,5 miljoen euro nog in 2004 uit te voeren in afwachting van de definitieve overdracht vóór het einde van dat jaar. Vlaanderen zou dat bedrag na de overdracht terugbetalen.

Zijn die beloofde werken uitgevoerd? Ik denk het niet. Ik heb vernomen dat ze enkele weken geleden pas gestart zijn. Dat was niet de afspraak. Wat bent u van plan om daaraan te doen? Wat zijn de vooruitzichten voor 2005? Ook dit jaar zullen aanzienlijke infrastructuurwerken moeten plaatsvinden. Hoe zult u de federale huisvader op zijn eigenaarsverplichtingen wijzen en deze doen nakomen? De federale Regie der Gebouwen gaat ervan uit dat Vlaanderen de gemaakte kosten automatisch zal terugbetalen ongeacht het tijdstip van de overdracht. Voormalig minister-president Somers verklaarde eind april vorig jaar dat dit niet het geval zou zijn indien de overdracht in 2004 niet rond zou raken. We zijn nu zo ver. Hoe staat het met de onderhandelingen over de overdracht van de Nationale Plantentuin? Ik hoor dat ze stilliggen of op een dood spoor zitten. Wordt de Franse Gemeenschap hierover binnenkort nog gecontacteerd?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme (*Op de tribune*): Dames en heren, ik wil in de eerste plaats verwijzen naar artikel 92bis, paragraaf 4 quinquies, van de bijzondere wet over de hervorming van de instellingen. De overdracht van de Nationale Plantentuin zou plaatsvinden zodra het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen afgesloten zou zijn.

Dat akkoord is ondertekend in het voorjaar 2004. Het beheer en de werking van de plantentuin werden daarmee overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap. De wetenschappelijke en genetische verzamelingen, het herbarium en de bibliotheek blijven eigendom van de federale overheid en worden enkel in bruikleen gegeven voor de duur van het samenwerkingsakkoord.

Voor de uitvoering van het akkoord moeten eensluidende ontwerpen van decreet worden voorgelegd en goedgekeurd in de betrokken parlementen. Er moeten nog steeds verdere afspraken worden gemaakt over artikel 8 van het akkoord over de logistieke en personele ondersteuning, in het bijzonder over het aantal wetenschappelijke en niet-wetenschappelijke onderzoekers die de Franse Gemeenschap ter beschikking stelt van de plantentuin. Daarover bestaat contact en er volgt in de komende weken overleg met minister Moerman. Zij is als minister van Wetenschap en Innovatie tevens bevoegd voor de werking van de plantentuin. Het is onze bedoeling om zo snel mogelijk resultaat te boeken voor het beheer en de werking om de zaak nadien te bespreken op het Overlegcomité.

De drie vraagstellers hebben terecht gewezen op het dringende karakter van de situatie. Op het Overlegcomité van 21 april 2004 werd inderdaad afgesproken dat de Regie der Gebouwen de dringendste infrastructuurwerken zou uitvoeren. Op het Overlegcomité van 5 mei 2004 werd afgesproken dat de Vlaamse Gemeenschap in een prefinanciering van de werken zou voorzien en de kosten zou terugbetalen op het ogenblik van de overdracht. Die zou plaatsvinden voor het einde van het jaar.

De Regie der Gebouwen is overgegaan tot de opmaak van een dossier en een lastenboek en de aanvraag van de noodzakelijke vergunning. Twee

Leterme

openbare aanbestedingen werden uitgeschreven, een voor onderhoudswerken aan het plantenpaleis voor een bedrag van ongeveer 420.000 euro, en een tweede voor werken aan de nieuwe serre voor ongeveer 1 miljoen euro. Die werkzaamheden zijn gestart op maandag 13 december 2004. De opvolging wordt verzekerd door de afdeling Gebouwen van de administratie AZF. Zo wordt verzekerd dat de noodzakelijke investeringen gebeuren, zodat de plantentuin in de toekomst zijn functie kan blijven vervullen in de beste omstandigheden.

In de toekomst zullen nog meer werken nodig zijn. De administratie raamt die noodzakelijke werken op een bedrag van 4 tot 5 miljoen euro. De overdracht van de plantentuin is vandaag nog niet gerealiseerd, maar we willen die wel zo snel mogelijk laten plaatsvinden. De nodige contacten werden gelegd. We hopen in de komende weken resultaat te boeken. Gelet op de aard van de betwisting met betrekking tot de inhoud van artikel 8 van het samenwerkingsakkoord kan ik echter geen voorstelling maken over de timing.

Mevrouw De Wachter, in antwoord op uw vraag over de toegang tot het domein als toeristische trekpleister, verwijs ik naar de bijzondere investeringen in het domein. Pas na de effectieve overdracht van de plantentuin moeten we daar beslissingen over nemen. Het is zeker niet vanzelfsprekend dat de toegang gratis wordt. We zullen dit te gepasten tijde nader onderzoeken.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Ik ben verheugd dat de plantentuin van Meise in zijn gerenommeerde staat wordt hersteld. Dat is noodzakelijk. Ik pleit ervoor om de laatste knelpunten inzake de samenwerkingsakkoorden zo snel mogelijk weg te werken.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: We zullen niet nalaten de aangekondigde initiatieven en concrete stappen op de voet te volgen.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik ben het eens met de heer Glorieux en mevrouw De Wachter. Ik hoop dat er een einde komt aan de calvarietocht die al 5 jaar duurt. Ik ben verheugd dat de herstellingswerken nu echt aan de gang zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ROUWHULDE

De voorzitter: Geachte collega's, 2004 is niet goed geëindigd. De tol van de zeebeving die op 26 december in Zuidoost-Azië plaatsvond is verschrikkelijk. Het aantal dodelijke slachtoffers is afgrijselijk hoog en duizenden mensen lijden. De zeebeving heeft een enorme schade aangericht die de toekomst van heel dit gebied in gevaar brengt. De nood is dus zeer groot.

Ik wil de Vlaamse Regering laten weten dat wij als Vlaams Parlement elke vorm van steun op korte en op lange termijn zullen zien als blijk van solidariteit. Het hoopgevende in het begin van 2005 is dat blijkbaar velen bereid zijn tot solidariteit in deze soms keiharde wereld. Als Vlaams Parlement willen wij iedereen die daar vandaag aan meehelpt van harte danken. Toch hopen we dat ook morgen structurele hulp aan de behoeftigen in andere delen van de wereld met dezelfde inzet zal worden gegeven. Om onze steun en ons medeleven uit te drukken, stel ik voor 1 minuut ingetogenheid in acht te nemen.

- *Het Vlaams Parlement neemt 1 minuut stilte in acht.*

ACTUALITEITSDEBAT

Actualiteitsdebat over de gevolgen van de uitspraak van de Raad van State inzake de rondzendbrieven Peeters en Martens, ook in het licht van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de gevolgen van de uitspraak van de Raad van State inzake de rondzendbrieven Peeters en Martens, ook in het licht van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde.

Het debat is geopend.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren van de regering, collega's, op 23 december 2004 heeft de Raad van State eindelijk een uitspraak gedaan over de omzendbrieven Peeters Martens. Gewezen VLD-voorzitter Karel De Gucht noemde die brieven een pesterij.

Met die uitspraak van de Raad van State is er eindelijk een einde gekomen aan de wijze waarop de faciliteiten in onze regio worden toegepast. De Raad van State heeft heel ondubbelzinnig gezegd dat faciliteiten geen automatisme zijn en dus telkens opnieuw moeten worden aangevraagd.

De reacties aan Vlaamse kant waren uiteraard positief. Er heerste een soort van opluchting want men had niet meer verwacht dat de Raad van State deze uitspraak zou doen. Volgens mijn bescheiden mening kon de Raad van State niet anders dan besluiten dat de interpretatie van de taalwetgeving zoals die in de omzendbrieven gestipuleerd werd, de correcte interpretatie is. Indien de Raad van State een ander standpunt had ingenomen en de omzendbrieven had vernietigd, dan was er geen sprake meer van faciliteiten en van een tweetalig statuut zoals dat in Brussel zou moeten bestaan. De uitspraak van de Raad van State is dus de logica zelve.

Ik heb de reactie van minister Keulen op die uitspraak gelezen. Hij zegt dat er op het terrein niets verandert omdat de omzendbrief al jarenlang wordt toegepast. Dat is niet waar. Uit een parlementaire vraag van de heer Van Nieuwenhuysen uit de vorige legislatuur blijkt dat die omzendbrief

in de praktijk niet altijd wordt toegepast. Ik verwijs naar de vaudeville tijdens de vorige legislatuur inzake de milieubelasting in Wezembeek-Oppem. Bij de federale verkiezingen in 2003 en de Europese verkiezingen in 2004 is de omzendbrief evenmin toegepast bij het versturen van de oproepingsbrieven. Et is dus nog wat werk aan de winkel.

Naar aanleiding van de uitspraak van de Raad van State, wil ik vragen dat de Vlaamse Regering stelselmatig nagaat of in alle mogelijke domeinen de omzendbrieven worden toegepast. Als ze niet worden toegepast, moeten er sancties worden getroffen.

Ik hoop dat de Vlaamse Regering de oproep van de heer Peeters, initiatiefnemer van de eerste omzendbrief, volgt wanneer hij zegt dat dit de eerste stap is naar de afschaffing van de faciliteiten. Hij vraagt de Vlaamse Regering om dat punt op de agenda te zetten. Mijnheer de minister-president, over welke agenda gaat het dan? Zal de zaak ook op het Forum worden besproken?

Een mens met een beetje gezond verstand zou denken dat dit debat afgesloten is en dat we het daarover niet meer moeten hebben met de Franstaligen. De knoop is doorgehakt, er is een keuze gemaakt, zouden we zo denken. De omzendbrieven zijn wettig en geven een correcte interpretatie van de taalwetgeving.

Het geschil zou in feite uit het communautaire debat moet worden verwijderd. Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister van Binnenlandse Aangelegenheden, dat is natuurlijk zonder de Franstaligen gerekend. We hebben al gezien dat een aantal burgemeesters van de faciliteitengemeenten nu reeds hebben gezegd dat ze geen rekening zullen houden met de uitspraak. Mijnheer de minister, hoe zult u daarop reageren om ervoor te zorgen dat ze wel worden toegepast?

Vandaag zegt PS-minister Onkelinx, toch niet de minste, over het arrest van de Raad van State het volgende: 'Dans des dossiers aussi sensibles que les facilités linguistiques, on sait qu'il y a une thèse des juristes flamands et une thèse des juristes francophones. Or, ici, ce sont des magistrats flamands qui ont décidé.' Ze zegt daarop: 'C'est embêtant.' Dat is wel een beetje vervelend, zegt ze. Voor de rest is de Raad van State een één en ondeelbaar, onaf-

Van Hauthem

hankelijk rechtscollege. Als er dan een uitspraak zoals deze valt, zegt minister Onkelinx: 'C'est embêtant.'

Ze vervolgt: 'On a l'impression qu'on a privilégié une thèse.' Ze voegt daaraan toe: 'Le Conseil d'Etat devrait peut-être transférer ce contentieux à la Cour d'Arbitrage.' Ze is dus niet tevreden met de uitspraak van de Raad van State. Ze vindt het geen neutraal rechtscollege. Ze stelt voor het geschil te laten beslechten door het Arbitragehof.

Anderen werd ooit verweten kritiek te hebben op rechterlijke uitspraken. Dit is er wel een die kan tellen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Ze legt er zich duidelijk niet bij neer. Wat meer is, het 'contentieux' is niet gesloten. Dit dossier en dit arrest zullen ook worden gebruikt tijdens het debat over de mogelijke oplossing voor de splitsing van de kieskring en het gerechtelijk kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. We moeten echter niet terugkomen op die logische en niet-extremistische eis waar heel politiek Vlaanderen – het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, de deputatie van de provincie, de provincieraden en het overgrote deel van de gemeentebesturen – achter staat. De oplossing ligt voor de hand. De wetsvoorstellen die in het federaal parlement voorliggen, moeten gewoon worden goedgekeurd.

Wat stellen we echter vast? De eerste keer dat ze op de agenda van de Kamer van Volksvertegenwoordigers stonden, werden ze onverwijld afgevoerd. Ze werden onverwijld verwezen naar vandaag. Normaal gezien zouden ze vandaag worden behandeld. Bij monde van de gewezen Vlaamse minister-president, minister Dewael, werd gevraagd de regering nog even de tijd te geven om een oplossing te zoeken. Welke oplossing, vragen we ons af?

Mijnheer de minister-president, vandaag is het voorstel, dat was geïnspireerd door de burgemeesters van Halle-Vilvoorde, opnieuw onverwijld afgevoerd. U moet nu eens klare wijn schenken. U moet zich niet meer laten leiden door de strategie van premier Verhofstadt. Op 9 november 2004 heeft hij aangekondigd dat hij een interministeriële conferentie voor institutionele hervormingen zou oprichten om die problemen te bespreken. Die conferentie

zou paritair worden samengesteld en bestaan uit 17 ministers, waaronder één Duitstalige.

Mijnheer de minister-president, waarover zult u in godsnaam spreken? Vandaag lezen we om 11.45 uur op Belga dat de interministeriële conferentie zou bijeenkomen op maandag 17 januari. De reden waarom is dat het wetsvoorstel dat in de Kamer is ingediend en normaal vandaag moest worden geagendeerd, opnieuw is uitgesteld. Volgens Belga zegt de premier dat de agenda zal worden bepaald volgens de aanvragen van de diverse regeringen en dat er een werkgroep wordt opgericht. We kunnen natuurlijk bezig blijven. De splitsing mocht van het Vlaams Parlement niet op het Overlegcomité worden besproken. Het mocht terecht ook niet op het Forum omdat het anders zou verdrinken. Er is daarop een miniforum opgericht met de mededeling: 'Ceci n'est pas un forum.' Nu wordt dat miniforum bijeengeroepen om een werkgroep op te richten om het allemaal nog eens te bekijken, naargelang de voorstellen die van de diverse regeringen komen.

We weten allemaal welke andere wetsvoorstellen er in de Kamer nog ter tafel liggen. Er is een wetsvoorstel van de PS, die opnieuw wil teruggaan naar het oude systeem van arrondissementen. Daaruit zou besloten worden dat het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde absoluut niet moet worden gesplitst.

Ik verwijs opnieuw naar het interview van mevrouw Onkelinx in *La Libre Belgique*, dat bijzonder veelzeggend is. Over wat er maandag 17 januari te wachten staat, zegt ze: 'Il y a eu un arrêt de la Cour d'Arbitrage précisant bien que la scission de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde n'était pas nécessaire.' Ze zegt dus dat het Arbitragehof uitdrukkelijk zegt dat het niet meteen op een splitsing aandringt. Ze gaat verder, en dat is de kern van de zaak: 'Les propositions de loi flamandes qui sont sur la table ne sont pas acceptables.' Volgens haar is wat ter tafel ligt in de Kamer niet aanvaardbaar. Mijnheer de minister-president, de vraag is wat u daar maandag op zult zeggen. Ze gaat nog verder door te stellen dat de Franstaligen geen vragende partij zijn en ze zegt: 'Au niveau électoral, il faut maintenir la possibilité pour les francophones de voter pour les listes francophones.' Men moet dus kunnen blijven stemmen op Franstalige lijsten in Halle-Vilvoorde.

Van Hauthem

De voorstellen die op tafel liggen en die door heel politiek Vlaanderen worden gedragen, zijn onaanvaardbaar voor mevrouw Onkelinx. Daarenboven moeten de Franstaligen kunnen blijven stemmen op Franstalige lijsten. Ik denk dat dit voor u ook niet aanvaardbaar is. Ik heb zo'n klein vermoeden waar mevrouw Onkelinx naartoe wil. Laten we elkaar geen Liesbeth noemen: in de loop van de voorbije weken en maanden zijn er allerlei denk-kaders opgedoken die zouden kunnen dienen als pasmunt. Een mogelijkheid was het electoraal inschrijvingsrecht voor Franstaligen uit de Rand in Brussel. Wie het Egmontpact nog geweten heeft, weet dat we daar eventueel naartoe gaan.

Mijnheer de minister-president, het wordt tijd om kleur te bekennen en om duidelijke grenzen te trekken. Hoe langer u wacht, hoe onduidelijker de situatie wordt. Iedereen is ervan overtuigd dat we in een patsituatie zitten. Als u niet snel kleur bekent, zult u vanuit uw eigen meerderheid en fractie tegenstand krijgen. De heer Van Rompuy heeft op 17 december 2004 in De Morgen gezegd: 'We aanvaarden geen compromis waarbij de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde wordt afgekocht voor zware toegevingen aan de Franstaligen.' Ik lees in het artikel: 'Hij wil niet weten van de ratificering van het minderhedenverdrag, van het inschrijvingsrecht voor de Franstalige kiezers uit de Vlaamse Rand in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, van een uitbreiding van de faciliteiten of een afzwakking van de rondzendbrief Peeters.'

Deze ideeën doen de heer Van Rompuy steigeren. Ik citeer: 'De remedie wordt echter erger dan de kwaal. De splitsing van de kieskring moet net de sluitsteen van de territoriale homogeniteit van Vlaanderen worden. Door het Europees minderhedenverdrag goed te keuren, haal je die weer opnieuw onderuit.' Hij heeft hier zelfs een dreigement aan verbonden. Indien voor het krokusreces geen duidelijkheid is gecreëerd, overweegt hij dissident stemgedrag in het Vlaams Parlement. Hij voegt hier bovendien aan toe dat de heer Van den Brande hem zijn steun heeft toegezegd. Aangezien het hier een gewezen minister van de Vlaamse Regering betreft, kunnen de woorden van de heer Van Rompuy tellen.

Het is natuurlijk gemakkelijk om zoiets tegen een krant te vertellen. Deze uitspraken dateren van 17 december 2004. Ik veronderstel dat de heer Van

Rompuy ondertussen de verklaring van minister Onkelinx heeft gelezen. Ik zou hem dan ook willen vragen om zijn woorden hier te herhalen. Indien hij dit enkel in interviews met kranten zou verklaren, zou hij zijn geloofwaardigheid verliezen. Dat zou ik niet graag zien gebeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik wil gerust op de uitdaging van de heer Van Hauthem ingaan. Ik ben een volksvertegenwoordiger die zich niet tot verklaringen in de pers beperkt. Ik denk trouwens dat ik op dit ogenblik de mening van alle meerderheidspartijen en zelfs van heel het Vlaams Parlement vertolk.

We hebben allemaal in Halle voor de onmiddellijke splitsing betoogd. De partij van de heer Van Hauthem heeft het Vlaams regeerakkoord niet ondertekend. De andere partijen hebben een regeerakkoord ondertekend waarin te lezen staat dat de kieskring onverwijld moet worden gesplitst. De meerderheidspartijen kan eigenlijk niets worden verweten. In de Kamer van Volksvertegenwoordigers is een wetsvoorstel ingediend. Gisteren zijn hierop nog een aantal amendementen ingediend. De normale procedure is gevolgd.

Het is duidelijk dat in de loop van de komende weken eieren moeten worden gelegd. Op dit ogenblik zitten we met een interministeriële conferentie. Ik geloof niet dat iemand hier een probleem mee heeft. De minister-president heeft het fiat van de meerderheidspartijen gekregen. Het is duidelijk dat er nog moet worden gepraat. De Kamer van Volksvertegenwoordigers moet hier werk van maken. De Vlaamse partijen die in de bevoegde kamercommissie zetelen, mogen niet aarzelen. Ze mogen geen compromisvoorstellen aanvaarden die regelrecht tegen het Vlaams regeerakkoord ingaan.

Volgens het Vlaams regeerakkoord kan het Europees minderhedenverdrag niet worden geratificeerd. Het inschrijvingsrecht voor Franstaligen is ongrondwettelijk. Het Egmontpact is destijds trouwens over dit punt gestruikeld. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

De omzendbrief Peeters wordt op dit ogenblik niet meer betwist. Wie denkt dat voor elke realisatie

Van Rompuy

een prijs moet worden betaald, moet er de arresten die de Raad van State sinds de jaren zeventig heeft geveld, maar eens op nalezen. De heer Happart is destijds door een arrest van de Raad van State afgezet. Aan Vlaamse zijde is geen enkele prijs voor de uitvoering van dit arrest betaald. Het statuut van de gemeente Voeren is niet gewijzigd. Voeren heeft momenteel een Vlaamse burgemeester. Hiervoor is geen enkele prijs betaald.

De stelling die ik hier inneem, is niet nieuw. Ik hoop dat alle Vlaamse meerderheidspartijen die in de bevoegde commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers zetelen, bereid zijn om verder te gaan. Indien geen akkoord wordt bereikt, moet de commissie tot een stemming overgaan. Indien wel een akkoord wordt bereikt, mag er geen prijs worden betaald die tegen de bepalingen van het Vlaams regeerakkoord ingaat.

Indien we hier niet in slagen, zitten we allemaal met een probleem. Ik ben lijsttrekker van de lijst CD&V-N-VA in Vlaams-Brabant geweest. Een aantal burgemeesters van de betrokken gemeenten zetelen in het Vlaams Parlement. Het gaat hier om de geloofwaardigheid van de Vlaamse politiek. Indien we er niet in slagen de splitsing door te drukken, zit heel het Vlaams Parlement met een probleem. In dat geval overweeg ik dit probleem in mijn stemgedrag tot uiting te brengen. Als reactie op mijn verklaring, hebben heel wat leden van mijn fractie me verteld dat ze er eigenlijk net hetzelfde over denken.

Ik hoop dat alle Vlaamse partijen deze stelling gedurende de komende weken krachtdadig zullen verdedigen. We hebben de jurisprudentie achter ons. We moeten dit doordrukken. Indien het Vlaams Parlement dit wil, zal het ook gebeuren. Ik denk niet dat ik hiermee iets nieuws heb verklaard. Ik heb enkel vertolkt wat het Vlaams Parlement vandaag zou moeten zeggen. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Rompuy, aan dat laatste durf ik twijfelen. De acties van de burgemeesters zijn belangrijk. Die kunnen de zaak in beweging zetten. Ze zullen voor de splitsing moeten blijven ijveren, want anders zal die er niet komen.

De talentelling is ook alleen maar afgeschaft omdat de burgemeesters ze niet wilden toepassen. Dat is de realiteit.

Op 10 december 2003 – meer dan een jaar geleden dus – heeft het volledige Vlaams Parlement met veel enthousiasme en met grote eensgezindheid een resolutie aangenomen waarin ondubbelzinnig staat dat de kieskring en het gerechtelijk arrondissement gesplitst moeten zijn voor de Europese verkiezingen van 2004. De vorige Vlaamse Regering heeft toen ook een protocol afgesloten met de burgemeesters. Dat is opgenomen in het huidige regeerakkoord.

Als leider van de oppositie zei minister-president Leterme dat er slechts 5 minuten politieke moed nodig zijn om de splitsing te realiseren. Hij stelde voor om het desnoods eenzijdig te doen. Van die standpunten zijn we op dit ogenblik ver verwijderd. We zijn bovendien heel ver verwijderd van de oorspronkelijke standpunten van het volledige parlement. Nu wordt er gewoon gezegd: ‘We zullen wel zien.’ Bovendien wordt er nu ook gezegd dat de splitsing alleszins in overleg met de Franstaligen moet gebeuren. Dat is dus helemaal iets anders dan onverwijld.

Mijnheer de minister-president, minister Onkelinx heeft vandaag verklaard dat de wetsvoorstellen in verband met de splitsing voor haar onaanvaardbaar zijn. Ze heeft het idee gelanceerd om in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te voorzien in een soort electoraal inschrijvingsrecht voor de Franstaligen uit de rand. Met welke agenda zult u naar aanleiding van die uitspraken naar de interministeriële conferentie gaan? Indien u vandaag iets anders zegt dan dat u naar die conferentie gaat om te zeggen dat die wetsvoorstellen nu eindelijk eens moeten worden besproken en dat er eindelijk over moet worden gestemd, dan hebt u een groot probleem.

Indien we met Pasen eieren willen hebben, moeten ze tegen februari gelegd zijn. Dat zei de heer van den Brande in hetzelfde interview. Ik hoop dus dat u eindelijk, na zoveel vaagheid en verwarring, een duidelijk standpunt inneemt. Elke keer dat we u hebben ondervraagd over deze kwestie, bent u immers gevolgd in het denkspoor van premier Verhofstadt, namelijk dat we wel zullen zien wat er

Van Hauthem

zal gebeuren, en dat deze kwestie zeker moet worden verbonden aan andere dossiers. U hebt een fout gemaakt door die strategie mee te volgen.

De federale regering zit misschien vast, maar u zit mee vast. De enige kans om uw geloofwaardigheid en die van heel uw regering en dit parlement te redden is maandag op de conferentie te gaan zeggen dat de wetsvoorstellen moeten worden besproken en dat erover moet worden gestemd in de Kamer. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande: Mijnheer de voorzitter, de ornithologische toelichting van de heer van Hauthem laat ik volledig voor zijn rekening. Hij heeft verstand van taalwetgeving, maar de ornithologie moet hij overlaten aan een bijzondere werkgroep. Ik heb me dus niet in die termen uitgedrukt.

Voor de CD&V-fractie en de N-VA-fractie is het evident dat er tegen de helft van februari politieke duidelijkheid moet zijn over deze kwestie. Dat wil dus zeggen dat die splitsing er moet komen, zoniet is er een globaal probleem in verband met het vertrouwen in de meerderheid. Het kan dus niet dat er in een Vlaams regeerakkoord uitdrukkelijk wordt bepaald dat men op elk beleidsniveau hetzelfde standpunt zal innemen, dat er wetsvoorstellen worden ingediend en dat er vervolgens wordt gedaan alsof er niets zal gebeuren.

Indien er geen akkoord komt tijdens die interministeriële conferentie dat gelijkwaardig is aan de ingediende voorstellen, dan is er een politiek probleem dat dit parlement overstijgt. *(Applaus bij CD&V/N-VA)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé *(Op de tribune)*: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, waarde collega's, we praten hier – terecht – heel vaak over inburgering. Het eerste wat we aan de nieuwe Vlamingen vragen, is dat ze onze taal zouden kennen. We blijven het dan ook nog altijd vreemd vinden dat men in sommige gemeenten van Vlaanderen niet aan alle inwoners mag vragen dat men ook

de taal van de streek kent. Sommige inwoners maken daarvan gebruik om, wanneer ze van het bestuur een bepaald document krijgen in de taal van de streek, aan dat bestuur te vragen een vertaling op te sturen, zelfs al wonen ze daar al jarenlang, omdat ze blijkbaar de taal van de streek na jaren nog steeds niet begrijpen. Er is in dit dossier af en toe gesproken over pesterijen, maar eigenlijk is dat een pesterij van de burger ten aanzien van het bestuur. Het minste dat men zou mogen vragen aan iemand die ergens jarenlang woont, is dat hij de taal van de streek op zijn minst begrijpt.

Het gaat hier om een restant van een akkoord uit het verleden. Akkoorden moeten worden gerespecteerd, maar ze moeten niet ruimer worden geïnterpreteerd dan ze bedoeld zijn. Dat was dan ook de betekenis van de respectieve omzendbrieven van de heren Van den Brande, Martens en Peeters. Ik ben blij dat de heer Peeters hier vandaag aanwezig is, zij het dan spijtig genoeg niet meer als parlementslid. Ik kan wel zeggen dat hij een zeer goede opvolgster uit zijn gemeente heeft gekregen. Het is destijds dus de verdienste van die omzendbrieven geweest om inderdaad te komen tot de juiste interpretatie van datgene wat de faciliteiten betekenen. Die interpretatie werd zwaar bekritiseerd, maar vandaag is, dankzij de Raad van State, definitief gebleken dat dit inderdaad de juiste interpretatie is. Die omzendbrieven stonden niet op zich maar maakten deel uit van een beleid, een beleid gericht op de Vlaamse Rand op basis van het actieplan Vlaamse Rand. Dat actieplan hield ook de oprichting in van de vzw De Rand, de Randkrant en het Vlabinvest-fonds.

Dit beleid ten aanzien van de Vlaamse Rand, dat in 1996 werd opgestart, moet inderdaad ook worden voortgezet en wordt ook door deze regering voortgezet, want de gevolgen van de faciliteiten werken nog steeds zwaar door. Uit een studie van de VUB van oktober 2002 blijkt dat het systeem van de faciliteiten er inderdaad juist toe leidt dat de Franstaligen zich niet willen integreren en dat de Vlamingen uit de Rand daarvan het slachtoffer zijn. Men zegt vaak dat de problematiek van de faciliteiten een louter communautaire aangelegenheid is die geen onmiddellijke betrekking heeft op de mensen, maar het tegendeel is waar. Dit heeft wel degelijk betrekking op de mensen, de Vlamingen in de Rand dragen daar wel degelijk serieuze gevolgen van. Ik denk aan de problematiek van de onbetaalbare woningen, het dwarsbomen van het

Caluwé

uitvoeren van een aantal van onze Vlaamse decreten, jeugdwerking, bibliotheken en dergelijke.

Verder blijkt uit een studie in opdracht van het Halle-Vilvoorde Komitee van 2004 ook dat 75 percent van de inwoners uit het arrondissement Halle-Vilvoorde vreest dat de verfransing nog verder toeneemt. Het Vlaamse beleid moet daar dus inderdaad werk van maken, iets wat nu ook gebeurt met de beleidsnota van de bevoegde minister.

Bij de regelgeving op alle beleidsdomeinen moet rekening worden gehouden met de effecten op de Rand. Er moet een aangepast specifiek huisvestingsbeleid worden gevoerd zodat er in de Rand betaalbare woningen zijn voor iedereen. Er moet een degelijk onthaal- en communicatiebeleid worden gevoerd voor anderstaligen. Er is nood aan respect voor het Nederlandstalige karakter van de rand, in rechte en in feite. Dit maakt deel uit van de beleidsnota die nu moet worden uitgevoerd. Ook de splitsing van het kiesarrondissement is een essentieel onderdeel van dit beleid.

Dat de splitsing nodig is, wordt bewezen door het feit dat het grootste deel van de burgemeesters van Halle-Vilvoorde – en een aantal burgemeesters zijn hier aanwezig – er sterk op hamert, er actie rond voert en er de voorbije jaren en maanden een grote zaak van maakt. Indien de splitsing niet absoluut noodzakelijk zou zijn en de mensen uit Halle-Vilvoorde er niet wakker van liggen, zouden de burgemeesters deze actie niet ondernemen. In dat geval hadden de burgemeesters in hun gemeenten al lang reactie gekregen van de burgers, die zich zouden afvragen waar de burgemeesters mee bezig zijn en zouden zeggen dat ze hun tijd beter in andere zaken investeren.

Het feit dat er sterk op wordt gehamerd, bewijst dat het een reële problematiek is en dat deze Vlaamse Regering terecht het engagement van de partijvoorzitters van de vroegere meerderheid om het kiesarrondissement onverwijld te splitsen – afgesloten op 13 mei 2004 – heeft overgenomen in het regeerakkoord. We zijn nu bezig met de uitvoering.

Ik begrijp, want dat staat ook in het regeerakkoord, dat hierover gesprekken worden gevoerd tussen de regeringen. We leven in een land waar

overleg noodzakelijk is. Er wordt gepoogd ook aan de andere zijde van de taalgrens begrip voor de zaak te doen ontstaan.

Het is evident dat er geen akkoorden kunnen worden gesloten die in strijd zijn met het Vlaamse regeerakkoord. Het kan niet dat we het minderhedenverdrag ratificeren of in Brussel overstappen van tweetalige ambtenaren naar tweetalige diensten. In het regeerakkoord staat uitdrukkelijk dat dit niet kan. Het kan niet dat we afstappen van de omzendbrieven die nu ook uitdrukkelijk zijn bevestigd door de Raad van State. Er kan geen sprake zijn van het opnieuw op tafel leggen van het ongrondwettige inschrijvingsrecht uit het onzalige Egmontpact.

Ik begrijp dat mensen die federale regeringsverantwoordelijkheid dragen, en zich dus ook moeten verantwoorden ten aanzien van de Franstalige publieke opinie, zich genuanceerder uitdrukken. Dit is een normaal gevolg van hun verantwoordelijkheid.

Ik zou niet begrijpen dat de engagementen van het Vlaamse regeerakkoord, dat door deze mensen op hun partijcongres werd goedgekeurd, niet worden doorgezet op de beslissende momenten. Ik zou niet begrijpen dat in de Kamer niet – zonder vertraging – zou worden doorgewerkt aan de uitvoering van wat in het Vlaamse regeerakkoord staat.

Tot op heden heb ik geen enkele reden om niet te geloven dat mensen zich niet zouden houden aan het gegeven woord. Er zijn allerlei verklaringen afgelegd voor het parlementaire jaar van start ging, zoals bijvoorbeeld dat de wetsvoorstellen niet zouden worden ingediend. De wetsvoorstellen zijn echter ingediend en zijn onmiddellijk voor advies naar de Raad van State gestuurd. Dit is niet meer dan normaal. De Raad van State heeft hier 45 dagen voor genomen. Op grond van het advies van de Raad van State hebben de vertegenwoordigers van de fracties, die hier de meerderheid vormen, amendementen geformuleerd. Deze amendementen zijn gisteren ingediend en vandaag voor spoedadvies naar de Raad van State gestuurd. Dat betekent dat ze binnen de vijf dagen terugkeren zodat volgende week woensdag de Kamercommissie, zonder dat daar op dat ogenblik nog iemand kan vragen deze amendementen naar de Raad van State te sturen, aan de behandeling kan beginnen. Ik zie geen enkel verdragingsmanoeuvre, hier

Caluwé

wordt de normale parlementaire werking gevolgd. Het wetsvoorstel staat op de agenda voor volgende week woensdag, met het advies van de Raad van State erbij. De agenda vermeldt dat de verslaggevers worden aangeduid en dat de parlementaire bespreking kan starten.

Met deze agenda zie ik geen vertraging en moet de normale behandeling ertoe kunnen leiden dat we hierover na de krokusvakantie duidelijkheid hebben. Ik heb met betrekking tot deze aangelegenheid in het verleden ten aanzien van het gegeven woord uit het regeerakkoord, nog geen enkel element gezien dat erop wijst dat men hierop zou terugkomen. Ik blijf geloven dat men zich aan deze agenda zal houden zodat we op het gepaste moment, na het krokusverlof, duidelijkheid zullen krijgen en dat het Vlaams regeerakkoord zal worden gerespecteerd. (*Applaus bij CD&V en N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de Vlaamse Regering, collega's, beste burgemeesters, opvallend aanwezig op de publiektribune, sta me toe op te merken dat we dit een wat eigenaardig actualiteitsdebat vinden. We debatteren enerzijds over een dossier dat door een rechtscollege is afgesloten en anderzijds over een lopend dossier dat zijn beslag moet krijgen in een andere parlementaire assemblee, weliswaar niet ver van hier.

Het afgesloten dossier betreft dat van de rondzendbrieven Peeters en Martens. Het werd afgesloten door het hoogste administratief rechtscollege van dit land, de Raad van State. Politici moeten zich ervoor hoeden allerlei appreciaties te geven over rechterlijke uitspraken, ook federaal minister Onkelinx. Stel dat het Vlaams Parlement een motie aanneemt waarin we juichen om de uitspraak van de Raad van State, terwijl de Franse Gemeenschapsraad en de Waalse Gewestraad diezelfde uitspraak vervloeken, dan ondergraven we de legitimiteit van het hoogste administratief rechtscollege en is het hek van de dam. Dan ondergraven de parlementen de rechtsstaat. Dan geven we de indruk aan de publieke opinie dat rechterlijke uitspraken ter discussie te stellen zijn en, erger nog, dat we ze gewoon naast ons neer kunnen leggen. Welnu, de VLD-fractie past daarvoor.

Een parlement moet akte nemen van rechterlijke uitspraken, niet meer, niet minder. Indien een parlement zich niet akkoord kan verklaren met de maatschappelijke uitkomst van een uitspraak, dan moet het die uitspraak niet appreciëren in allerhande debatten maar eventueel de wetgeving waarop die uitspraak is gebaseerd, voor de toekomst wijzigen.

De Raad van State heeft via zijn arresten de interpretatie van de bestuurstaalwetgeving, die in de omzendbrieven besloten ligt en door alle fracties in het Vlaams Parlement wordt gesteund, gevolgd. Daarmee heeft eens te meer een hoog rechtscollege gesteld dat de kern van ons Belgische federale model steunt op het territorialiteitsbeginsel. De Raad van State heeft dat overigens reeds meermaals gedaan, net zoals het Arbitragehof en zelfs het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

België is grondwettelijk in vier taalgebieden ingedeeld: drie eentalig en één tweetalig, namelijk het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Die indeling vormt de grondslag voor het territorialiteitsbeginsel, waaraan belangrijke rechtsgevolgen verbonden zijn. Dit beginsel beperkt ten eerste de wetgevings-, regerings- en bestuursactiviteit van ieder van de vier deelgebieden tot het eigen grondgebied. Ten tweede leidt het beginsel tot het principiële eentalige karakter van elk van de drie eentalige taalgebieden. Dat is belangrijk in deze context.

De zes faciliteitengemeenten behoren uitdrukkelijk tot het Nederlandse taalgebied, waar het Nederlands de voorrangstaal is. Het verzoek om, dankzij de faciliteiten, het Frans te mogen gebruiken in de faciliteitengemeenten, moet dan ook steeds uitdrukkelijk worden herhaald. De taalfaciliteiten vormen de uitzondering op de eentaligheid van het taalgebied en moeten derhalve strikt worden geïnterpreteerd. De faciliteiten moeten een integratiebevorderend instrument zijn. Anderstaligen die zich op het grondgebied van de Nederlandstalige gemeenschap komen vestigen, moeten zich aanpassen. De faciliteiten helpen hen daarbij. Nu de Raad van State heeft gesproken, moet de Vlaamse Regering de omzendbrieven Peeters en Martens voort onverkort toepassen, niets meer en niets minder. Daarmee is voor mijn fractie dit dossier gesloten.

Het andere, lopende dossier, betreft de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Ook daar is de situ-

Ceysens

atie glashelder. De Vlaamse Regeringspartijen zijn gebonden door wat in het Vlaamse regeerakkoord staat: 'De Vlaamse Regering en haar regeringspartijen vragen aan hun fracties in Kamer en Senaat om, los van het door de federale regering aangekondigde forum, uiterlijk bij de start van het parlementaire jaar wetsvoorstellen tot splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde voor de verkiezingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat en het Europees Parlement, en tot de splitsing van het gerechtelijk arrondissement in te dienen en onverwijld goed te keuren.'

Welnu, onze fractie kan alleen maar vaststellen dat iedereen woord heeft gehouden. Ook al laten de heren van de big-bangtheorie opnieuw van zich horen, de democratische partijen kiezen voor de strategie van de dialoog met de Franstaligen, en niet voor de strategie van het belegeren of uitroken van de Franstaligen om tot die splitsing te komen. Mijnheer Van Hauthem, daarin onderscheiden we ons fundamenteel van uw fractie. Daar zijn we ook trots op.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw Ceysens, de zichzelf democratisch noemende partijen hebben hier in december 2003 een voorstel van resolutie goedgekeurd, waarin stond dat de splitsing moest worden gerealiseerd voor de Europese verkiezingen van 2004. Was dit dan in tegenspraak met wat u nu komt te zeggen? Was dit tegen de dialoog, confronterend of provocerend? Leg me dat eens uit.

Mevrouw Patricia Ceysens: We hebben ook nooit gezegd dat dit zonder dialoog zou gebeuren.

De heer Joris Van Hauthem: U hebt dat voorstel van resolutie ingediend. Ik heb dat zelfs niet gedaan. U hebt het met veel enthousiasme goedgekeurd. Hou alsjeblieft op te zeggen dat u een dialoog wilt. We weten uiteindelijk wat dat betekent. We vroegen en vragen opnieuw naar aanleiding van dit debat met welke agenda de Vlaamse Regering naar die interministeriële conferentie gaat. Dialoog is natuurlijk altijd goed. Maar dan moet u niet voor de verkiezingen zeggen dat dit eenzijdig gaat gebeuren, en

na de verkiezingen iets anders. U moet de oppositie niet verwijten dat we u confronteren met uw eigen regeerakkoord, waarvan u nu moet toegeven dat het compleet onrealistisch is. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Van Hauthem, ik heb geciteerd uit het regeerakkoord. We zijn er volledig mee in overeenstemming. Als we zeggen dat we iets zullen regelen, dan betekent dat voor democratische partijen dat er overleg en dialoog zullen zijn, waarop een oplossing zal volgen. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

De wetsvoorstellen werden conform het Vlaams regeerakkoord ingediend en liggen ter bespreking in de commissie voor Binnenlandse Zaken van de federale Kamer. Precies omdat we kiezen voor de dialoog, werd een interministeriële conferentie opgericht die zal pogen een oplossing te vinden voor de splitsing. Volgende week komen de leden samen. (*Opmerkingen van het Vlaams Belang*)

Onze fractie heeft alle vertrouwen in de interministeriële conferentie, niet omdat we naïef zijn, maar omdat het kruim van de Vlaamse politiek erin wordt vertegenwoordigd: minister-president Letermé, de vice-ministers-presidenten Moerman en Vandenbroucke en minister Bourgeois. Onze fractie heeft er het volste vertrouwen in dat zij geen oplossing voor het probleem van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde zullen aanvaarden, die nadelig is voor Vlaanderen. We hopen in elk geval op een oplossing zodat de politieke klasse zich kan buigen over de sociaal-economische uitdagingen die voor het lot van de Vlamingen uitermate belangrijk zijn.

Mijnheer Van Hauthem, ik weet dat u er allerhande theorieën op nahoudt over compromissen, Vlaamse toegevingen, kaakslagen, de zoveelste Vlaamse nederlaag, enzovoort. Die zijn absolute nonsens. Dat masochisme is eerlijk gezegd totaal niet aan ons besteed. Wij wachten het resultaat van de onderhandelingen af. Er komt een dialoog. Het is beter om pas dan te oordelen. We vragen dat u dat ook zou doen.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw Ceysens, ik heb niet beweerd dat u in de richting van compromissen gaat; ik heb enkel gezegd dat er allerlei

Van Hauthem

denksporen zijn die eventueel als pasmunt kunnen dienen. Ik heb niet beweerd dat de minister-president daaraan heeft toegegeven.

Mevrouw Patricia Ceysens: U doet niets anders.

De heer Joris Van Hauthem: Ik heb u vandaag enkel gevraagd om eens te lezen wat mevrouw Onkelinx zegt. Ze stelt kort en goed dat de wetsvoorstellen zoals ze vandaag op tafel liggen, onaanvaardbaar zijn. Welnu, het is toch mijn recht om aan de minister-president te vragen wat hij met die uitspraak doet? Ik mag dat toch nog vragen? Of moet ik mijn mond misschien helemaal houden?

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Van Hauthem, ik heb ook heel duidelijk gezegd wat onze fractie ervan vindt. Ik vind dat u het minst goed bent geplaatst om mevrouw Onkelinx te veroordelen. (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

De pot verwijt de ketel dat hij zwart ziet! U hebt natuurlijk ervaring met allerhande insinuaties over rechterlijke uitspraken.

De heer Joris Van Hauthem: Het gaat om een interview met mevrouw Onkelinx! In godsnaam!

Mevrouw Patricia Ceysens: U zegt dat mevrouw Onkelinx die uitspraken niet mag doen.

De heer Joris Van Hauthem: Zij mag dat wel. Ik vraag enkel wat de minister-president met haar uitspraken zal doen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik heb gezegd dat het beter is dat politici geen dergelijke uitspraken doen. Wij zijn rechtlijnig. U bent vandaag de pot die de ketel verwijten maakt.

De heer Joris Van Hauthem: Ik verwijt niemand iets!

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijn fractie is er in elk geval van overtuigd dat de Vlaamse onderhandelaars geen akkoord zullen sluiten dat nadelig is voor Vlaanderen. Integendeel, indien er een akkoord wordt bereikt, zal het goed zijn voor Vlaanderen en zal er eindelijk een einde komen aan het probleem van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Het zal alleszins meer zijn dan wat u ooit hebt bereikt, mijnheer Van Hauthem, want politiek hebt u nog

niets bereikt. (*Applaus bij de meerderheid/Rumoer bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, ik beken dat ik niet zoveel verschil merk met het debat dat we enkele maanden geleden voerden in dit halfroond. Sindsdien is er natuurlijk de uitspraak van de Raad van State geweest over de omzendbrieven. Het is evident dat die moeten worden gehandhaafd. Mijn collega, mevrouw De Wachter, zal daar straks nog wat dieper op ingaan, want zij kent het terrein heel goed en is bovendien de opvolgster van Leo Peeters.

Die uitspraak van de Raad van State doet geen enkele afbreuk aan ons debat en de motie die we hebben goedgekeurd. Integendeel, ze versterkt de positie van de Vlamingen. We hebben nu een uitspraak van het Arbitragehof die zegt dat de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde ingaat tegen het gelijkheidsprincipe van de Grondwet, én een uitspraak van de Raad van State die zegt dat de omzendbrieven wel in overeenstemming zijn met de Grondwet.

Ik zit al heel wat jaren in het parlement, maar ik heb nog altijd niet geleerd van 10 minuten te praten over iets wat ik in 2 minuten kan zeggen. (*Applaus*)

Brussel-Halle-Vilvoorde is een varkentje dat gewassen moet worden. Het is niet dé grote stap in de staatshervorming. We moeten wel nog meer confederale staten creëren, maar dan gaat het over fiscale autonomie of bevoegdheid over mobiliteit, tewerkstelling, enzovoort. De splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde is enkel maar de rechtzetting van een aberratie en anomalie.

Bij federale verkiezingen krijgen de Franstaligen in heel Brussel-Halle-Vilvoorde de indruk dat ze in een tweetalig land leven. Ze denken dat hun gebied tweetalig is of kan worden, of dat het een verlengstuk is van Brussel. Franstalige partijen puren bij federale verkiezingen bovendien een deel van hun macht uit Vlaanderen. Dit had al lang geregeld moeten zijn.

Dat er Vlaamse stemmen naar Franstalige partijen gaan, vind ik eigenlijk minder erg dan het eerste probleem, namelijk de perceptie dat Brus-

Lauwers

sel-Halle-Vilvoorde tweetalig is of kan worden op politiek, administratief en rechterlijk vlak. Om dat om te buigen, om de verfransing tegen te gaan, is er meer nodig dan alleen de splitsing. Daarvoor is een krachtadig beleid nodig: in de Rand, naar de Europese ambtenaren en de andere buitenlandse werknemers. De splitsing vormt slechts een onderdeel.

Er zijn twee mogelijkheden. De federale regering vindt een oplossing in akkoord met de Vlaamse Regering, ofwel wordt het voorstel van decreet van de Vlaamse meerderheid uitgevoerd. De klok tikt. Voor sp.a-spirit zullen op de vooropgestelde datum van 18 januari metterdaad verslaggevers worden aangeduid, zal toelichting worden gegeven en zullen technische amendementen worden ingediend. De werkzaamheden van de commissie zullen starten ongeacht de resultaten van een overleg tussen de federale en de deelstaatregeringen. We hoeven daar niet op te wachten. Dat is de betekenis van onverwijld.

Als democraat vind ik de twee sporen evenwaardig. Ons wetsvoorstel moet worden behandeld. Als confederalist vind ik het overleg met de deelstaten eveneens een positief initiatief, zo lang er maar geen oplossing komt zonder de goedkeuring van de Vlaamse Regering. Anders komen we in een federale crisis terecht. Voor sp.a-spirit is het eerste doel een oplossing met onze instemming. We houden de kamercommissie als stok achter de deur. Duidelijker kan ik niet zijn. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: de heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, voor de zoveelste keer voeren we hier een debat over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Op 13 oktober 2004, amper 3 maand en een dag geleden, hebben we hetzelfde debat gevoerd. Ik heb tot nu toe weinig nieuwe zaken gehoord. Op 13 mei 2004, na het bezoek van de burgemeesters van Halle-Vilvoorde aan de toenmalige minister-president en de oranje-paarse partijvoorzitters, hebben die laatste zich geëngageerd om die splitsing te realiseren. Het werd in het regeerakkoord opgenomen en overgenomen door de partijcongressen van sp.a, de VLD, CD&V, spirit en de N-VA.

Tijdens het vorige actualiteitsdebat zei de heer Caluwé dat hij zich niet kon voorstellen dat een dergelijk engagement dat korte tijd geleden werd aangegaan, niet zou worden nagekomen. Wel, ik kan me dat ook niet voorstellen. Ik roep de federale en de Vlaamse meerderheden op om de enige weg te bewandelen die tot de splitsing kan leiden, namelijk vanuit een eensgezinde en assertieve Vlaamse houding en in overleg met de Franstaligen onverwijld een oplossing uitwerken.

Groen! staat volledig achter de terechte eis voor de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde om redenen die ik 3 maanden geleden uitvoerig uit de doeken heb gedaan, en die ik nu niet zal herhalen. Groen! is voorstander van een verstandig federalisme, dat gestoeld is op het principe van de subsidiariteit en de solidariteit, en op het principe dat iedere Belg gelijk is voor de wet.

We moeten ophouden om in zwart-witverhoudingen te denken, de anderen te demoniseren en zichzelf tot martelaar uit te roepen, zoals de separatistische partijen doen. De splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde wordt opgelegd door het arrest van het Arbitragehof van 26 mei 2003 en ze moet tegen 2007 worden verwezenlijkt. De Raad van State oordeelde ook dat de omzendbrieven Peeters en Martens geldig zijn. Ook hierover is weinig ruimte voor interpretatie: de wet, niets dan de wet.

Het minderhedenverdrag is echter ook een belangrijk document, dat niet als een waardeloos en te negeren vodge papier kan worden beschouwd. Alleen een gezamenlijke oplossing is een duurzame oplossing.

Als ik de separatistische partijen bezig hoor, dan lijkt het alsof de Vlamingen lijfeigenen zijn en dat Vlaanderen als gevolg van de Belgische constructie gedoemd is een achterlijk, en op sociaal-economisch vlak een onderontwikkeld land te zijn. België en Vlaanderen behoren tot de wereldtop van de landen met de hoogste welvaart, het beste onderwijs en de hoogste koopkracht.

'Vlamingen worden door de Belgische constructie benadeeld, te schande gemaakt, gekleineerd', hoor ik de separatisten orakelen. Welnu, het overgrote deel van de mensen in de wereld wil waarschijnlijk niets liever dan op een dergelijke manier te worden benadeeld en vernederd, maar tegelijk genieten

Glorieux

van de sociale, economische en politieke verwezenlijkingen die Vlaanderen kent.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Het is blijkbaar bon ton om zogenaamde uitspraken te citeren van mijn partijgenoten. Mijnheer Glorieux, ik nodig u uit om die zwart op wit aan te tonen.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer Van Dijck, ik heb uw partij niet genoemd. Als u zich echter geroepen voelt en u zich herkent in mijn woorden, dan neem ik daar nota van. Uw partij is overigens niet de enige meerderheidspartij.

De separatisten hanteren hier een oorlogsstrategie die niet leidt tot de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde maar die moet leiden tot de splitsing van België. Dat is niet onze strategie. Enkel met een strategie die gebaseerd is op overleg en compromis zullen we in staat zijn om het arrest uit te voeren. Het Arbitragehof stelt namelijk dat het arrondissement moet worden gesplitst maar zegt niet hoe. Over wel of niet splitsen moet bijgevolg niet worden onderhandeld, wel over de manier waarop.

Drie maanden geleden zei mevrouw Ceysens tijdens hetzelfde debat zeer terecht dat het uitspelen van de Vlaamse federale meerderheid tegen de Franstaligen absoluut geen resultaat zou hebben omdat de Franstaligen op dat moment de alarmbelprocedure zullen invoeren. Daardoor komt het dossier op de federale regeringstafel en wordt er helemaal geen akkoord bereikt. Het gevolg is een diepe crisis, niet enkel in de federale regering, maar in het hele land. De splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde zal op die manier niet worden gerealiseerd.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Glorieux, u ontgoocht me met uw toespraak. Wat zegt u nu eigenlijk? Wij hebben het hier gehad over het minderhedenverdrag, de omzendbrief Peeters, het inschrijvingsrecht en de taalwetgeving in Brussel, zaken waarvan wellicht ook de Groen!-fractie vindt dat die voor Vlaanderen niet bespreekbaar

zijn. Is er volgens u een te strakke Vlaamse houding? Welke prijs kan volgens u dan wel?

De heer Eloi Glorieux: Ik heb gezegd dat niet moet worden onderhandeld over het wel of niet splitsen maar over de wijze waarop.

De heer Eric Van Rompuy: Welke toegeving zou u doen?

De heer Eloi Glorieux: Als u me een mandaat geeft om daar met de Franstaligen over te onderhandelen, dan zal ik dat zeker doen. Het is echter aan u om dat te doen. U zit namelijk in de meerderheid, niet ik.

De heer Eric Van Rompuy: De VLD, sp.a, CD&V en de N-VA hebben gezegd dat als er geen oplossing komt, een stemming zal worden gehouden in de Kamercommissie. Dat is precies de essentie van het debat. U bent het blijkbaar niet eens met die strategie. Volgens u mag er hoe dan ook nooit worden gestemd.

De heer Eloi Glorieux: Mijn fractie vindt dat in eerste instantie alles in het werk moet worden gesteld om via overleg tot een oplossing te komen. Anders zal er, en daarmee herhaal ik wat mevrouw Ceysens heeft gezegd, geen splitsing komen. Als u het tegendeel beweert, maakt u zichzelf iets wijs.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Glorieux, het arrest van de Raad van State over José Happart was ook van een eentalige Vlaamse kamer. Dat arrest is uitgevoerd en het statuut van Voeren is niet gewijzigd. Er is nu een Vlaamse burgemeester. In het kader van de taalwetgeving en het territorialiteitsbeginsel dat sinds 1963 wordt toegepast, hebben we op dat vlak nooit een millimeter geweken. De Franstaligen worden juridisch in het ongelijk gesteld, zowel door de Raad van State als door het Arbitragehof. Die deur moet door het Vlaams Parlement worden gesloten.

De heer Eloi Glorieux: U verwijst nu naar een periode toen ik nog lang niet in het parlement zat. U deelde toen wel de lakens uit.

De heer Eric Van Rompuy: Voeren heeft nu een Vlaamse burgemeester! Ik heb de periode in de jaren tachtig meegemaakt. Toen wilde de heer Van Miert, een gematigde Vlaming, zelfs niet met de

Van Rompuy

heer Happart in dezelfde fractie in het Europees Parlement zitten. Louis Tobback interpelleerde toen elke week in het parlement om te weten hoe het zat met de uitvoering van het arrest. Voeren werd zelfs een tijdlang naar Brabant overgeheveld.

Door de standvastigheid van de Vlaamse partijen is het probleem uiteindelijk opgelost. In de arresten worden onze standpunten op alle vlakken gedeeld. U komt nu hier de deur openen voor nieuwe compromissen. Ik word daardoor gesterkt in mijn overtuiging dat de hele Vlaamse problematiek Agalev niet interesseert. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Eloi Glorieux: Ik kom daar nog op terug. Het valt me trouwens op dat er bij CD&V en de CVP blijkbaar ook een grote kloof is tussen wat u al 50 jaar lang zegt en de huidige toestand. U stelt dat de situatie totaal verziekt is. U mag echter niet vergeten dat uw partij in Vlaanderen al langer aan de macht is dan de communistische partij in de Sovjet-Unie. (*Applaus bij Groen!*)

Als de situatie dan zo verziekt is in Vlaanderen, dan draagt u daar als eerste de verantwoordelijkheid voor. Het is bon ton om de groenen van alles de schuld te geven.

De heer Eric Van Rompuy: Als u een toespraak kunt houden in een rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement en we kunnen discussiëren over een begroting ter waarde van 700 miljard oude Belgische franken, dan komt dat onder andere ook door ons!

De heer Eloi Glorieux: Mijn oprechte dank daarvoor.

Geachte collega's, hoe u het nu ook draait of keert, ofwel wordt met de Franstaligen gepraat over de manier om de splitsing door te voeren, ofwel komt er geen splitsing – tenzij natuurlijk wordt gekozen om een burgeroorlog te organiseren tussen de 6 miljoen Vlamingen en de 4 miljoen Franstaligen. Dit is de stelling van het separatistische parlements lid, de heer Tastenhoye. Hij stelde voor om Brussel manu militari te annexeren. Dat is inderdaad een alternatief.

De heer Joris Van Hauthem: Informeer u daarover eens bij de heer Stevaert! Ten tijde van de problemen met DHL heeft hij gezegd dat we Brussel financieel moesten droogleggen.

De heer Eloi Glorieux: Hij sprak niet van manu militari. Voor de rest laat ik zijn uitspraken voor zijn rekening.

De heer Joris Van Hauthem: Hij wilde de kraan toedraaien.

De heer Eloi Glorieux: Enkel degenen die niet zozeer de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde nastreven maar wel die van België, willen via een directe confrontatie tewerk gaan.

De splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde zal daarentegen enkel via een, weliswaar, assertieve Vlaamse houding kunnen worden doorgevoerd. Dit houdt wel in dat er overleg moet worden gepleegd met de Franstaligen. Wie iets anders beweert, maakt zichzelf iets wijs of heeft andere bedoelingen.

De enige effectieve manier om de splitsing rond te krijgen, is ervoor te zorgen dat alle Vlaamse partijen eendrachtig samenspannen en zich inderdaad eensgezind achter een en dezelfde strategie scharen. Nu zijn de Vlaamse partijen verdeeld. Enerzijds zijn er de separatisten en anderzijds de constructieve federalisten. (*Rumoer*)

Het is net deze verdeeldheid die de Franstaligen in een comfortabele positie brengen. Het zijn diegenen in Vlaanderen die een compromisloze confrontatie nastreven die daarvoor verantwoordelijk zijn. Door de strategie van de separatisten zal Brussel-Halle-Vilvoorde nooit worden gesplitst, tenzij via oorlog.

Geachte collega's, als inwoner van een faciliteitengemeente van de Vlaamse Rand ben ik me heel goed bewust – en ik wik mijn woorden – van het cultuurimperialisme van vele Franstaligen en bij gevolg van het belang van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Ik hoop inderdaad dat mijn kinderen en kleinkinderen veel andere talen leren spreken en zich veel andere culturen eigen maken. Ik hoop evenzeer dat ze in Hoeilaart, in Overijse, in Zaventem, in Dilbeek, in Asse, in Grimbergen en de vele andere Vlaamse randgemeenten Neder-

Glorieux

lands kunnen spreken. Ik hoop ook dat dit de laatste keer is dat we een actualiteitsdebat over dit thema moeten houden.

Ik roep de federale en Vlaamse regeringen en meerderheidspartijen op om niet te talmen en op een efficiënte wijze, dus in overleg, uit te voeren wat ze hebben beloofd. Anders geven ze aan extremistische partijen – zoals de partij die recent nog werd veroordeeld voor onder andere het aanzetten tot haat – de gelegenheid om de gemeenschappen in ons land tegen mekaar op te zetten. Ik wil niet dat mijn kinderen door die partij in Kosovaarse toestanden terechtkomen. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, niemand twijfelt aan het belang van de arresten van de Raad van State. Ook de Franstaligen niet, zij het om heel andere redenen. De Fransstaligen reageren furieus, en ik kan dat begrijpen ook. De arresten hebben vooral een groot politiek belang. Ze tonen aan dat de interpretatie die in de omzendbrieven Peeters en Martens wordt gegeven aan de manier waarop de bestuurstaalwet moet worden toegepast, fundamenteel anders is dan de manier waarop de bestuurstaalwet in de praktijk vaak wordt toegepast.

De omzendbrieven zijn interpretatieve brieven en zeggen hoe een wet moet worden uitgelegd. In het geval van de bestuurstaalwet hebben ze een einde willen maken aan een praktijk die de facto tot een tweetalige toestand leidt, en dat is volgens de Raad van State in tegenspraak met het arrest van het Arbitragehof van 10 maart 1998. Daarin staat dat de faciliteitenregeling geen afbreuk doet aan het eentalige karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe de gemeenten behoren. Ik citeer: ‘Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands.’

De manier waarop de bestuurstaalwet door die gemeenten in de praktijk werd gebracht, is dus fout en ongrondwettelijk, en leidt tot een toestand van tweetaligheid. Meer nog, de omzendbrieven waren precies nodig om die fouten voor eens en voor altijd recht te zetten, om duidelijk te maken dat het taalregime in de faciliteitengemeenten geen veralgemeende tweetaligheid betekent, dat faciliteiten dienen om Franstaligen te faciliteren, om het hun makkelijker te maken om zich aan te passen aan het Vlaamse karakter van deze in essentie Nederlandstalige gemeenten. Ze dienen niet om van die gemeenten tweetalige gemeenten te maken en ze in de wachtkamer te plaatsen voor een aansluiting bij Brussel. Dat wil echter in de hoofden van een grote meerderheid van de Franstaligen in de Vlaamse Rand niet doordringen. Er bestaat nog zoiets als een territorialiteitsbeginsel. Het hoort zo dat iemand zich integreert en aanpast aan de Nederlandstalige leefomgeving. Die mentaliteit blijft echter ingebakken en kan alleen worden veranderd door de grenzen duidelijk te trekken.

De arresten van de Raad van State zijn niet het eindpunt van een proces. Integendeel, ze zijn het begin. De politieke draagkracht gaat voor ons veel verder. Ze sterken ons in de stelling dat de faciliteiten een uitdovend karakter hebben. Als een Franstalige in een faciliteitengemeente niet voor eens en voor altijd zijn faciliteiten kan aanvragen, wil dat zeggen dat de faciliteiten er niet voor eens en altijd zijn. Onderzoek heeft aangetoond dat de faciliteiten een rem zetten op inburgering, terwijl ze net zijn ingevoerd om daarbij te helpen. Wie houdt nu iets contraproductiefs 40 jaar lang in stand?

De arresten van de Raad van State reiken ons de nodige argumenten aan om te kunnen eisen dat het Nederlands in alle handelingen en contacten, schriftelijk en mondeling, tussen overheid en inwoners steeds voorrang krijgt. In de praktijk is dit momenteel niet altijd het geval.

Ik roep de minister van Binnenlandse Aangelegenheden op om hierop strikt toe te zien. De Vlaamse faciliteitengemeenten zijn Vlaamse gemeenten waar het Nederlands steeds voorrang moet krijgen. Dit is het principe. Misschien moeten we een monitoringsysteem ontwikkelen om de strikte toepassing van dit principe na te gaan. Misschien moeten we steekproeven houden om concreet na

Demessaeker

te gaan of akten, vergunningen en getuigschriften in het Nederlands worden uitgereikt. Enkel op uitdrukkelijk verzoek kunnen deze documenten in het Frans ter beschikking worden gesteld.

We weten nu dat we de rondzendbrieven steeds correct hebben geïnterpreteerd. Mijns inziens, kan enkel de uitvoering van de bepalingen in de rondzendbrieven door de federale, de Vlaamse en de gemeentelijke overheden volgen. Niets meer en niets minder. Zo hoort het in een democratische rechtsstaat.

De Franstaligen hebben bij het hoogste rechtscollège van het land een uitspraak over de rondzendbrieven afgedwongen. Ze hebben het deksel op de neus gekregen en ze blijven met een bloedneus achter. Ik begrijp dat dit pijn doet. Wat ik echter niet begrijp, is dat Franstalige mandatarissen, die er zich steeds op beroepen grote democraten te zijn, er openlijk voor uitkomen dat ze de uitspraken van het hoogste rechtscollège van het land niet zullen respecteren. De burgemeester van Linkebeek, de heer Van Eyken, is op een Franstalige eenheidslijst tot lid van het Vlaams Parlement verkozen. Hij heeft verklaard dat de rondzendbrieven de boom in kunnen. Dit is inciviek, ondemocratisch en ontoelaatbaar. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Deze mandatarissen moeten weten dat een overtreding door een klacht zal worden gevolgd en dat er procedures bestaan om tot sanctioneringen over te gaan. Elke toezichthoudende overheid moet op dit vlak haar verantwoordelijkheid opnemen en moet optreden indien dit nodig zou blijken.

De strikte uitvoering van de rondzendbrieven is tevens in de beleidsnota voor de Vlaamse Rand opgenomen. Ik citeer: Wij staan achter de strikte toepassing van de faciliteiten in de Vlaamse Rand, conform de rondzendbrief van de Vlaamse Regering, de zogenaamde rondzendbrief-Peeters. Men moet echter niet verhehlen dat deze rondzendbrief het voorwerp uitmaakt van een annulatieberoep bij de Raad van State. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Regering het arrest weliswaar juridisch zal eerbiedigen, maar steeds maatregelen zal ontwikkelen die het Vlaams karakter van de faciliteitengemeenten versterken.' Deze tekst is duidelijk geschreven op een tijdstip waarop iedereen dacht dat de Raad van State de rondzendbrief zou ver-

nietigen. Hieruit blijkt dat de Vlaamse Regering de rechtsstaat respecteert.

Tot slot zou ik deze problematiek in een iets bredere context willen plaatsen. Het gaat niet enkel om de rondzendbrieven. Indien we de ambitie hebben een daadkrachtig Vlaams beleid in de Rand te voeren en indien we de Franstaligen er uiteindelijk willen aansporen en helpen zich in Vlaanderen te integreren, moeten we de faciliteiten zo restrictief mogelijk toepassen.

De Franstaligen zijn steeds zeer creatief geweest in het omzeilen van de taalwetten. Wij moeten nu zeer creatief zijn in het correct afdwingen van de taalwetten. Het verschil in de manier waarop de faciliteiten aan beide kanten van de taalgrens worden toegepast, sterkt me in de overtuiging dat we het recht hebben op onze strepen te staan en assertief te zijn.

In Edingen, oftewel Enghien, een gemeente op de grens tussen Henegouwen en Vlaams-Brabant, gelden faciliteiten voor Nederlandstaligen. Algemene mededelingen moeten in twee talen worden opgesteld. Ik nodig iedereen uit om eens naar de officiële webstek van deze gemeente te surfen. Daar valt geen woord Nederlands te bekennen. De webstek is eentalig Frans en bevat geen enkele vertaling of doorklikfunctie naar een Nederlandstalige versie. Dat is de manier waarop de Franstaligen de faciliteiten voor Vlamingen toepassen. Zij gaan er blijkbaar van uit dat de faciliteiten overbodig zijn geworden en dat het tijd is ze te laten uitdoven. Mij niet gelaten.

De Vlamingen hebben nooit problemen gehad om zich in Wallonië te integreren. Ze hebben dit steeds zeer vlotjes gedaan. In Edingen woont nog steeds een belangrijke Vlaamse minderheid. Steeds opnieuw gaan Vlamingen in Edingen wonen. De gemeente beschikt nochtans niet over Nederlandstalig, door de Franse Gemeenschap betaald onderwijs. Alle Vlaamse faciliteitengemeenten in de Rand beschikken wel over Franstalig, door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd onderwijs.

De eentalig Franse webstek van de gemeente Edingen brengt me bij mijn laatste bemerking. Zoals te verwachten valt, zijn de webstekken van de Vlaamse faciliteitengemeenten in de Rand uiteraard tweetalig. Bij gedrukte informatie kan nog duidelijk de wettelijk verplichte voorrang van het Nederlands

Demesmaeker

worden gehanteerd, maar bij digitale informatie ligt dat niet voor de hand. Gebruikers kunnen met een muisklik kiezen of ze op de Nederlandstalige of op de Franstalige versie van de webstek terecht komen. Via de e-loketten, die in sommige gemeenten al bestaan, kunnen mensen dus documenten in hun eigen taal afhalen zonder dat eerst te vragen aan de gemeentelijke overheid. Wordt de omzendbrief-Peeters op die manier omzeild? Zullen de omzendbrieven straks achterhaald zijn door het digitale tijdperk?

De N-VA heeft altijd de strikte toepassing van de omzendbrieven gevraagd. Er is dus niets nieuws onder de zon. We hebben er ook nooit over gedacht om de omzendbrieven als pasmunt te gebruiken voor de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Wie komt er nu op zo'n idee? We hebben er ook nooit over gedacht om een andere prijs te betalen; daarover kan ik kort zijn.

Het Vlaams regeerakkoord is duidelijk en is voor ons de enige richtlijn: geen gemorrel aan de taalwetten, geen gemorrel aan de grenzen en geen goedkeuring van het minderhedenverdrag. Het staat er allemaal in. U kunt het nalezen.

Dat staat het overleg niet in de weg. Laat er overleg zijn. We zullen op dat overleg consequent het Vlaamse standpunt verdedigen, zoals het is verwoord in het regeerakkoord. Het enige wat ondertussen telt voor ons, is het feit dat de behandeling van het gezamenlijk ingediende wetsvoorstel wordt voortgezet op 18 januari 2005 en dat de behandeling ervan ook daarna haar normale en jammer genoeg zeer trage gang gaat.

We zullen de volgende weken inderdaad politieke duidelijkheid moeten krijgen. Indien die er niet komt, zullen we allemaal een groot probleem hebben. Ik sluit me dus aan bij wat de heer Van Rompuy en de heer van den Brande hebben gezegd. Voor ons is het enige doel resultaat boeken na deze moeilijke rit. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (*Op de tribune*): Mijnheer de minister-president, dit debat gaat onder andere over het arrest van de Raad van State

in verband met de omzendbrieven van minister Peeters en minister Martens. De gemeente Linkebeek was inderdaad een van de partijen die om de vernietiging ervan heeft gevraagd. Ik zal kort verklaren waarom.

Ik zit nu meer dan 20 jaar in het schepencollege van Linkebeek. Tot 1997 leverde de toepassing van de taalwetgeving weinig problemen op. Toen omzendbrieven kwamen, dachten we effectief dat er een verandering was in de interpretatie van de taalwetgeving. We dachten echter ook dat de Vlaamse Regering en dus ook minister Peeters, toenmalig minister van Binnenlandse Aangelegenheden, daarvoor niet bevoegd waren.

De Franstaligen en een aantal Vlamingen waren zeer verbaasd over het arrest. Het kwam uit de lucht gevallen. Ik heb er vanmiddag ook het verslag van de auditeur van de Raad van State bij genomen. In veel gevallen van beroep dat wordt aangetekend bij de Raad van State, wordt het verslag van de auditeur immers niet zomaar terzijde geschoven.

De conclusie van de auditeur van de Vlaamse kamer van de Raad van State was de nietigverklaring van de omzendbrieven. Hij verwees daarvoor naar wat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht al 40 jaar zegt, namelijk dat eenmaal een Franstalige burger te kennen heeft gegeven dat hij zijn documenten in het Frans wil ontvangen, het bestuur die burger altijd documenten in het Frans zou moeten geven. Men zegt wel dat die faciliteiten uitdovend moesten zijn.

De auditeur zegt echter het volgende over de afschaffing van de talentelling: 'De afschaffing betreft enkel de opheffing van de bepalingen van de wet van 28 juli 1932, die het taalstelsel van de gemeente afhankelijk stelde van de uitslag van de tienjaarlijkse talentelling. Blijkens de parlementaire voorbereiding van de wet van 2 augustus 1963 had voormelde afschaffing precies als tegenhanger dat de wetgever door bijzondere wetsbepalingen die minderheden die gevestigd zijn in het randgebied rond Brussel, dient te beschermen. In die context lijkt uit de zogenaamde afschaffing van de talentelling door de wet van 8 november 1962 evenmin een argument te kunnen worden geput om de interpretatie van de faciliteiten zoals gehanteerd in de omzendbrief te ondersteunen.' Tot zover het citaat van de auditeur van de Raad van State.

Van Eyken

Dat is niet zomaar een uitspraak, er zijn ook nog andere feiten. Zo hebben tal van inwoners bij het verschijnen van de omzendbrief een typebrief gestuurd naar toenmalig minister-president Van den Brande, waarin ze vroegen om voor eens en voor altijd hun documenten in het Frans te ontvangen. Er werd echter niet op geantwoord of er werd geen gevolg aan gegeven. De Vlaamse administraties hebben daarna de documenten steeds eerst in het Nederlands opgestuurd, onder andere betreffende de heffing op het afvalwater, de onroerende voorheffing en het kijk- en luistergeld. Er waren dan een aantal particulieren die weigerden te betalen omdat ze hadden gevraagd die documenten in het Frans te ontvangen. Ze hebben zich laten veroordelen, waarna er aanmaningen volgden. Bij sommigen kwam het zelfs zo ver dat een deurwaarder beslag wilde leggen. Tegen dat beslag is er verzet ingediend bij beslagrechters in Brussel. Tot drie maal toe hebben die beslagrechters effectief geoordeeld dat die omzendbrief niet mocht worden toegepast en dat die particulieren effectief automatisch hun documenten in het Frans hadden moeten krijgen. Dus, zeg niet dat het enkel een interpretatie is van de Franstaligen, ook bepaalde rechtscolleges denken in die richting. De verbazing was dus groot bij Franstaligen en ook bij tal van Vlamingen.

Dan wil ik het nu hebben over de praktische kant van de zaak. Zoals ik in de media reeds heb gezegd, zou de eerste maal dat er in de gemeenten toepassing moest worden gegeven aan deze omzendbrief pas bij de verkiezingen zijn. De eerste keer dat er normaal gezien verkiezingen zouden zijn, is bij de volgende gemeenteraadsverkiezingen. Op dat gebied zou ik er toch op willen wijzen dat we tot nog toe in de faciliteitengemeenten voor een tweestrijdigheid hebben gestaan. Telkens was er een omzendbrief van de federale minister over de verkiezingen, die zei hoe men de verkiezingen moest organiseren, en was er daarnaast een omzendbrief van de voogdijminister van Binnenlandse Aangelegenheden die zei dat de brieven eerst in het Nederlands moesten worden verstuurd. De federale minister – de laatste maal was dat minister Dewael – heeft ons echter gezegd dat de oproepingsbrieven moeten worden

opgemaakt in de taal van de bestemming. Zo is het dus gebeurd in de zes faciliteitengemeenten.

Mijnheer de minister, de toepassing zal zorgen voor werkoverlast bij de gemeentebesturen. Als in een tijdspanne van enkele weken alle oproepingsbrieven in het Frans moeten worden opgemaakt, beklaag ik de Vlaamse leden van de administraties in de Rand.

Ik wil ten slotte nog iets zeggen over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Ik wil niet terugkomen op het debat van 13 oktober, maar er werd hier al enkele keren gezegd dat de splitsing is opgelegd door het Arbitragehof. Dat is niet zo. Uit het arrest van het Arbitragehof blijkt dat er een probleem is met de kieskringen. Als de provinciale kieskringen worden behouden, moeten we een splitsing doorvoeren. Maar er ligt in de Kamer ook een voorstel van de PS op tafel. Door gewoon een stap achteruit te zetten, wordt een antwoord gegeven op het arrest van het Arbitragehof.

De heer Van Rompuy heeft gezegd dat er geen Vlaamse toegeving komt inzake de raamovereenkomst over de bescherming van minderheden. *(Opmerkingen)*

Als de Vlamingen een initiatief zouden nemen inzake deze raamovereenkomst, denk ik dat we tot een beter gesprek kunnen komen.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer Van Eyken, mag ik u een persoonlijke vraag stellen? U bent een minzaam man. Er wordt gezegd dat u uw gemeente vrij goed bestuurt. U bent van oorsprong Vlaming. Hebt u er ooit aan gedacht deze positieve en gunstige elementen te gebruiken om het taaldossier tot rust te brengen en uw energie, kunde, kennis en minzaamheid op een andere manier te gebruiken? Hebt u daar ooit aan gedacht?

De heer Christian Van Eyken: Natuurlijk denk ik, ik ben niet zoals de collega's aan de rechterkant.

De heer Francis Vermeiren: Ik bedoel het vrij positief. Indien de burgemeester van Linkebeek de

Vermeiren

opgesomde positieve elementen, waar ik in geloof en waar ik achter sta, zou gebruiken op een andere manier en dit zou overbrengen aan de Franstaligen in Linkebeek, zouden we resultaten boeken en zouden we het gemakkelijker hebben. Hebt u daar al eens aan gedacht? (*Applaus bij de meerderheid*)

Ik zetel 20 jaar in het parlement en beleef nu ongeveer het tweehonderdste debat over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Daar draagt u mee de schuld voor.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer Vermeiren, het zou goed zijn dat de Vlamingen een geste willen doen, om gevolg te geven aan wat in 2001 werd ondertekend door de heer Michel.

De heer Francis Vermeiren: Ik blijf hopen.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, burgemeesters hier aanwezig, wie zei ook alweer dat de kunst in de politiek niet is om gelijk te hebben maar om gelijk te krijgen? Een consequente toepassing van de rondzendbrieven Peeters en Martens en de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde moeten in de toekomst niet meer worden afgedwongen via een boksmatch. Op basis van de arresten van de Raad van State en het Arbitragehof kan dit nu op grond van stevige, sluitende, juridische argumenten. Wat wil ieder rechtgeaard democraat nog meer?

De zes faciliteitengemeenten, met name Drogenbos, Linkebeek, Wezembeek-Oppem, Sint-Genesius-Rode, Kraainem en Wemmel, behoren tot het Vlaamse Gewest en liggen in het Nederlandse taalgebied. De prioritaire taal is dus het Nederlands, ook in bestuurszaken. Conform de omzendbrieven moeten Franstalige inwoners van deze zes faciliteitengemeenten telkens opnieuw een aanvraag indienen wanneer ze bestuursdocumenten in het Frans willen ontvangen. Bestaat er nog een mooiere interpretatie van het begrip faciliteit? Faciliteiten voor de Franstaligen moeten immers beschouwd worden als een integratiebevorderend instrument, niet als een voorrecht.

De omzendbrief van voormalig minister Peeters heeft nochtans heel wat stormen moeten doorstaan. Al te vaak werd de omzendbrief op verscheidene niveaus juridisch bevochten door de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de zes faciliteitengemeenten. Ook het Overlegcomité kwam er aan te pas en zelfs individuele burgers waagden hun stap naar de gewone hoven en rechtbanken om de omzendbrieven aan te vechten. Na 7 jaar het voorwerp te zijn geweest van een bikkeldharde strijd, zijn ze helemaal niet van hun voetstuk gelicht. Sterker nog, het hoogste administratief rechtscollege van ons land, de Raad van State heeft in vijf arresten, niet op grond van politieke, maar op gefundeerde juridische argumenten, bevestigd dat de totaliteit van de rondzendbrieven volledig in overeenstemming is met de wet op het taalgebruik in bestuurszaken. Faciliteiten moeten dus restrictief geïnterpreteerd worden.

Dames en heren, wij leven in een rechtsstaat. Gezagsdragers zijn dus gebonden aan het recht waarvan zij de toepassing moeten verzekeren. Dit impliceert ook dat vonnissen en arresten consequent moeten worden nageleefd en toegepast. Nochtans zijn er gezagsdragers, en met name bepaalde burgemeesters van faciliteitengemeenten, die zich niet in België, maar in één of andere bananenrepubliek wanen en systematisch de beginselen van de rechtsstaat op de helling zetten! Ik citeer de heer Van Eyken, burgemeester van Linkebeek: 'De Raad van State heeft geen juridisch, maar een politiek oordeel geveld. Ik blijf weigeren de rondzendbrieven toe te passen.' De heer van Dijck zal tevreden zijn, want ik heb dit citaat uit de pers hier zwart op wit staan, zoals u ziet.

Ik vraag dan ook dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden als toezichhoudend minister kordaat optreedt tegen dergelijke wanpraktijken. Mijnheer de minister, u hebt al sancties aangekondigd, maar wat moet ik mij daar precies bij voorstellen? Het kan toch niet dat een arrest van de Raad van State zo maar naast zich wordt neergelegd, dat dit ook openlijk wordt verkondigd en dat we dit zonder gevolg zouden laten.

Voormelde rondzendbrieven kunnen dus onder geen beding als inzet worden gebruikt bij de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde want dat zal het Vlaams Parlement nooit aangaan! Collega's, ik kan u verzekeren: ik zeker niet!

De Wachter

In het federale parlement moet het door de Vlaamse regeringspartijen ingediende wetsvoorstel betreffende de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde worden behandeld. De splitsing moet er immers snel komen, zoals bepaald in het Vlaamse regeerakkoord. Juridisch hebben we gelijk. Waarom zouden we dan ook niet met de splitsing politiek ons gelijk kunnen halen? (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik zal antwoorden over het onderdeel inzake het arrest over de rondzendbrieven Peeters en Martens. De minister-president zal antwoorden over Brussel-Halle-Vilvoorde.

Het lijkt me belangrijk om het arrest van de Raad van State nog eens duidelijk te belichten. De Raad van State stelt twee heel belangrijke dingen. Op de eerste plaats zegt dit orgaan dat de rondzendbrieven Peeters en Martens allebei wettelijk in orde zijn. De raad baseert zich daarvoor op een arrest van het Arbitragehof uit 1998. Dat is een heel belangrijk arrest. Daar is het de Franstaligen natuurlijk vooral om te doen. Het arrest stelt dat Vlaanderen principieel eentalig is, maar dat er uitzonderingen mogelijk zijn in de faciliteitengemeenten. Precies omdat het uitzonderingen zijn, moeten ze beperkend worden toegepast. De Raad van State stelt dat de rondzendbrieven aansluiten bij die filosofie van de restrictiviteit. Daarmee zegt de Raad van State dat het gaat om een interpretatieve rondzendbrief en niet om een verordenende rondzendbrief. Daar was het de Franstaligen immers ook om te doen. Zij stelden dat die rondzendbrieven eigenlijk nieuwe wetgeving creëren, wat nooit mag bij een rondzendbrief. Ook daar heeft de Raad van State duidelijk uitsluitel gegeven.

Ten tweede – en dat lees je bijna nergens – stelt de Raad van State ook dat de oude praktijk, zoals die bijna 40 jaar heeft bestaan en waarbij werd gewerkt met taalregisters, zodat mensen in feite hun taalaanhorigheid bekend maakten en op basis daarvan voor eens en altijd bestuursdocumenten in het Frans kregen toegestuurd, onwettelijk is. Deze praktijk strookt niet met de bestuursstaalwet,

zo stelde de Raad van State. Dat is principieel heel belangrijk.

Dit betekent dat, wanneer de gemeente en het OCMW communiceren met individuele burgers, op naam en adres, ze deze burgers bestuursdocumenten moeten toezenden in het Nederlands. Dat is altijd het uitgangspunt. Wanneer er Franstalige bewoners zijn die een vertaling vragen van die documenten naar het Frans, dan moeten ze daar telkens om vragen. Dit staat duidelijk in dit arrest. Het gaat ook duidelijk over het onderdeel inzake betrekkingen met privé-personen in de bestuursstaalwetgeving.

Franstaligen proberen het beeld ingang te doen vinden dat de Franstalige bewoners nu bij wijze van spreken elke week of elke maand vertalingen zullen moeten vragen van documenten, wat dan zou neerkomen op mensen provoceren of pesten. Maar in de praktijk ging het alleen nog maar over aanslagbiljetten voor de gemeentebelastingen.

Concreet ging het dus bijvoorbeeld over de milieu-belasting en de huisvuiltaks. De faciliteitengemeenten hebben die belastingen afgeschaft na het incident in Wezembeek-Oppem, dus dat is al niet meer aan de orde. Ze financieren zichzelf nu via de aanvullende personenbelasting of opcentiemen op de onroerende voorheffing. De inning daarvan gebeurt door federale en Vlaamse diensten. Daar is er dus geen probleem.

Concreet gaat het dus over de oproepingsbrieven voor de verkiezingen. Om de 4, 5 of 6 jaar, naargelang het gaat over federale, regionale of Europese verkiezingen en gemeente- en provincieraadsverkiezingen, moeten Franstaligen die deze oproepingsbrief in het Nederlands krijgen en een vertaling in het Frans willen, die vertaling vragen.

Het kan ook gaan over de oproepingsbrief om de identiteitskaart te vernieuwen. Die komt bij mijn weten maar eens om de tien jaar. Soms is de termijn langer.

Het beeld van mensen die als het ware worden gedwongen om om de haverklap vertalingen te vragen van documenten, klopt dus niet. In de praktijk valt het heel erg mee. In een verkiezingsjaar kan het één of twee keer nodig zijn, maar heel wat andere jaren zal het helemaal niet nodig zijn om een verta-

Keulen

ling te vragen. Het is belangrijk om eens duidelijk te maken aan de publieke opinie waarover het in de praktijk gaat.

Als een burger zelf de stap zet in de richting van het gemeentehuis of het OCMW, bijvoorbeeld voor een bouwaanvraag, en hij doet dat in het Frans, dan zal hij ook een reactie krijgen in het Frans. Hetzelfde geldt voor iemand die voor steun aanklopt bij het OCMW. Dat is de realiteit. De bestuurstaalwetgeving is erg genuanceerd.

Ten slotte zijn er de mededelingen gericht aan het brede publiek, zoals het gemeentelijk infoblad en de webstek van de gemeente. Voor die zaken geldt een voorrangregel voor het Nederlands. In de praktijk houdt dat in dat de tekst iets groter wordt gedrukt of wordt omkaderd. Ernaast, eronder of op een andere plaats staat een volledige vertaling in het Frans. In de praktijk gebeurt alles volledig tweetalig.

Ik heb u het beeld geschetst van de realiteit en aangetoond dat het om iets heel genuanceerds gaat. Daarmee is het pleidooi van de heer Van Eyken trouwens helemaal onderuit gehaald. Sowieso gaat het om de bestuurstaal als zodanig. Nu zijn er de arresten van de Raad van State en er waren reeds de arresten van het Arbitragehof. Daarover kan geen betwisting zijn. Uitspraken van rechtbanken en zeker van de hoogste rechterlijke instanties in dit land, worden zonder discussie toegepast.

De Vlaamse Regering past de omzendbrief Peeters voor de gemeenten en de omzendbrief Martens voor de OCMW's reeds toe sinds 1998. We blijven onverminderd op koers. We hebben de omzendbrieven toegepast op ogenblikken dat anderen ze discutabel achtten. In de media en vanuit Frans-talige hoek werd vaak genoeg hun vernietiging aangekondigd. We hebben ze desondanks altijd toegepast. Nu we een bevestiging hebben van de Raad van State, zullen we de omzendbrieven blijven toepassen. Dat is duidelijk.

Ondertussen heb ik contact opgenomen met de gouverneur van Vlaams-Brabant, de heer De Witte, en ik heb hem de opdracht gegeven om nauwgezet toe te kijken op de toepassing van de omzendbrieven

zodat ze op het terrein worden ingevuld zoals het hoort. Ik heb de gouverneur ook de arresten opgestuurd zodat hij volledig in kennis werd gesteld van de zaak.

Ondertussen wordt de taalwetgeving op het terrein systematisch gecontroleerd. De zittingen van de gemeenteraden in de zes faciliteitengemeenten worden permanent bijgewoond door de gouverneur of zijn afgevaardigde om erop toe te zien dat men zich aan de regels van de bestuurstaalwet houdt.

De aanstellingen binnen het Franstalig gemeentelijk onderwijs in de zes faciliteitengemeenten worden ook elke keer gecontroleerd door de gouverneur. Er gelden bijzondere voorwaarden. Naast het feit dat de betrokkene uiteraard een pedagogisch diploma moet hebben, moet hij of zij ook beschikken over een attest van Selor waaruit blijkt dat hij of zij het Nederlands machtig is.

We doen ook systematisch aan klachtentoezicht. We hebben daar een inventaris van. Eerlijk gezegd valt het nogal mee wat de klachten betreft van individuele burgers. Er is altijd een piek tijdens de verkiezingsjaren. Ook in de periode 2001-2002 hebben we een piek gekend. Toen was er het incident met de milieubelastingen in Wezembeek-Oppem. De gemeente had de aanslagbiljetten voor de Frans-taligen in het Frans verstuurd. Daarop werd een klacht ingediend. Mijn voorgangers hebben meteen het hele controleapparaat in stelling gebracht. Uiteindelijk werd de milieubelasting vernietigd. De kosten voor het drukken en verspreiden van de aanslagbiljetten zijn ten laste van de opdrachtgever, maar ze mogen niet worden betaald uit de gemeentekas.

Ik richt me nog even tot de heer Van Eyken. U moet weten dat de Rand tot Vlaanderen behoort, mijnheer Van Eyken. De gemeenten in de Rand liggen in Nederlandstalig gebied. De afspraken daarover dateren van 1963. De arresten van het Arbitragehof en van de Raad van State bevestigen dat. Daarover bestaat geen discussie. U zult in Vlaanderen geen enkele partner vinden voor uw ideeën.

U bent burgemeester. Als zodanig bekleedt u een voorbeeldfunctie. De eerste opdracht van een bur-

Keulen

gemeester is de wetten en reglementen toepassen en doen toepassen. Ik houd u daaraan. Ik zal dit blijven opvolgen.

U gaf in uw betoog al blijk van inciviek gedrag. U kondigde aan dat u een aantal zaken niet zou doen. Dat kan natuurlijk niet. U kent de procedure voor de oproepingsbrieven. Het arrest van de Raad van State, gestoeld op het arrest van het Arbitragehof, en dat is zeker tweetalig, laat geen enkele betwisting meer toe. U moet zich organiseren om de oproepingsbrieven tijdig te versturen zodat Franstalige inwoners nog een vertaling kunnen aanvragen. Ik houd u aan deze gang van zaken. De wetten moeten worden nageleefd en toegepast, zeker door een burgemeester. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, ik had het over de twee laatste verkiezingen. Telkens waren er problemen in de faciliteitengemeenten omdat één federale omzendbrief bepaalde wat we moesten doen bij de verkiezingsprocedure, en één omzendbrief van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden het tegenovergestelde zei. De faciliteitengemeenten hebben toen beslist om die eerste te volgen omdat de verkiezingen een federale materie vormen. De betrokken federale ministers waren hoofdzakelijk Vlamingen. De laatste was de heer Dewael, daarvoor hadden we een Franstalige, de heer Duquesne, en daarvoor hadden we de heer Van den Bossche. Ze schreven allemaal hetzelfde in hun omzendbrief: de oproepingsbrieven moeten worden opgesteld in de taal van de betrokkene. Dat hebben we dus gedaan.

Er blijft een probleem bestaan. De gouverneur heeft daarop immers beslist dat de drukkosten van die oproepingsbrieven niet betaald mogen worden. Ondertussen is de drukker in Drogenbos naar de rechtbank gestapt om zijn centen te krijgen. De rechter heeft hem gelijk gegeven. Met dat bewijs heeft de ontvanger de drukker toch betaald. Dat heb ik willen zeggen. Tot nu toe was er een twistpunt over de interpretatie van de federale overheid en die van de Vlaamse overheid.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Eyken, de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 2006

zijn de eerste verkiezingen onder de verantwoordelijkheid van Vlaanderen. U zult uw onderrichtingen dus van ons krijgen. Die zijn helemaal in de geest van het arrest van de Raad van State. U weet nu al wat u moet doen. Een gewaarschuwd man is er twee waard.

De mensen die daar wonen, zijn er vrijwillig komen wonen. Sinds 1963 kennen die mensen het statuut van de gemeente. De eenvoudigste oplossing was natuurlijk om Nederlands te leren. Dan was er geen enkel probleem. In Vlaanderen kan dat trouwens gratis. (*Applaus*)

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb aan het uitstekende betoog van minister Keulen over de omzendbrieven weinig toe te voegen. In de lijn van wat werd gezegd door verschillende woordvoerders van de meerderheid, wil ik onderschrijven dat een basisprincipe van het samenleven in een federale rechtsstaat veronderstelt dat men respect opbrengt voor de arresten van de Raad van State en federale loyaleit tentoonspreidt. Dit geldt in de eerste plaats voor een federale minister van Justitie, die geacht wordt rechtbanken, hoven en wetgeving te respecteren.

Over het splitsingsvoorstel van Brussel-Halle-Vilvoorde wil ik benadrukken dat tot vandaag correct uitvoering is gegeven aan wat is afgesproken door de Vlaamse meerderheidspartijen in het regeerakkoord. Het wetsvoorstel is ingediend, we hebben het advies van de Raad van State afgewacht, we hebben naar aanleiding van dat advies gewerkt aan technisch en juridisch sluitende amendementen, en die amendementen werden ingediend. Ik verneem dat het niet-schorsend advies van de Raad van State is gevraagd en dat werd afgesproken om de wetsvoorstellen te behandelen in de Kamercommissie voor Binnenlandse Zaken. Het Vlaamse regeerakkoord wordt correct uitgevoerd door de Vlaamse regeringspartijen in de Kamer.

Inzake de interministeriële conferentie wil ik verwijzen naar de antwoorden die ik heb gegeven op actuele vragen in het Vlaams Parlement op 17 november en 22 december 2004. Die antwoorden gelden nog steeds onverkort en zijn de leidraad voor de houding van de Vlaamse Regering met

Leterme

betrekking tot het initiatief dat op onze vraag in de schoot van het overlegcomité werd genomen, met alle consequenties daaraan verbonden, tot en met de aanwezigheid van een Duitstalige.

Een gesprek tussen regeringsverantwoordelijken en van een overlegcomité in een interministeriële conferentie heeft geen enkele zin als er met veto's wordt gezwaaid. De deelname van de Vlaamse Regering aan de interministeriële conferentie volgende maandag heeft geen enkele zin indien er veto's worden gesteld.

Conform mijn verklaringen namens de Vlaamse Regering van 17 november en 22 december 2004, kan de Vlaamse Regering enkel deelnemen aan de interministeriële conferentie indien die niet wordt gebruikt als een verdragingsmanoeuvre in de procedure tot afhandeling van de teksten die voorliggen in Kamer en Senaat.

De Vlaamse Regering zal zich binnen de interministeriële conferentie in de eerste plaats constructief opstellen om haar houding te bepalen ten aanzien van voorstellen die we vooral verwachten van de federale regering. Bij die standpuntbepaling wordt, zoals in alle dossiers waarin de houding van de regering moet worden bepaald, één leidraad gehanteerd, meer bepaald het regeerakkoord, zoals dat vorige zomer is afgesloten en zoals dat correct en stap na stap wordt uitgevoerd, tot spijt van wie het benijdt. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, voor de zoveelste keer zijn we niet veel wijzer geworden. Misschien is dat uw strategie. U kunt de oppositie echter niet verwijten dat ze keer op keer naar de stand van zaken vraagt. Het feit dat we dat zo vaak moeten doen, bewijst dat onverwijld niet meer onverwijld is. Wanneer u op het eind enkel verwijst naar het regeerakkoord, dan begint dat een beetje op een karikatuur te lijken.

U hebt gezegd dat u naar de interministeriële conferentie zult gaan. Als u zegt dat het Vlaamse regeerakkoord tot nu toe is uitgevoerd, dat het wetsvoorstel is ingediend en dat er adviezen van

de Raad van State zijn ingewonnen, waarom moet er dan nog een apart miniforum worden georganiseerd?

U zegt dat er niet met veto's mag worden gewerkt. U hebt het dan over veto's van de andere kant die u leest en hoort, zoals ik die lees en hoor. In uw eigen regeerakkoord staan ook een aantal veto's, onder andere over het minderhedenverdrag. U had dus beter niets gezegd.

Mijnheer de minister-president, u zegt dat alles nog op het spoor zit in de geest van het regeerakkoord. Waarom moet er dan nog parallel worden onderhandeld in het miniforum? Mevrouw Ceysens zegt dat we de dialoog moeten aangaan. Blijkbaar kan dat overal, behalve in het parlement.

Mijnheer de minister-president, ik begrijp ook de zenuwachtigheid binnen uw eigen partij niet. Ik lees in *De Tijd* van vandaag dat CD&V vreest dat de splitsing zal worden uitgesteld en daarom dreigt met een blokkering van het federaal beleid. CD&V bereidt een tegenoffensief voor: 'Vanuit de Vlaamse Regering overweegt CD&V belangenconflicten in te roepen waardoor ook federale dossiers zouden blokkeren. Het gaat over het jeugdsanctierecht, de voorlopige hechtenis en de federale magistratenschool.' En dan verwijt mevrouw Ceysens onze fractie een destructieve houding. Mevrouw Ceysens, CD&V is uw coalitiepartij. Wie vandaag hoort hoe men in de conferentie van de voorzitters van de Kamer, die u zeer goed kent, heeft moeten 'batteren' om de zaak tenminste volgende week op de agenda van de commissie te krijgen, weet genoeg.

Mijnheer de minister-president, ik ben het met u eens als u zegt dat de conferentie geen middel mag zijn om de zaak te vertragen. Daarom had u er echter nooit mee mogen instemmen om daaraan deel te nemen. U had gewoon het parlement zijn werk moeten laten doen.

U mag ons, als oppositiepartij, niet verwijten dat we hier desnoods volgende week en de week daarna opnieuw staan. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de voorzitter, ik doe een voorstel aan de heer Keulen, minister

De Wachter

van Binnenlandse Aangelegenheden. Ik wens een toekomstgerichte, constructieve invulling van het arrest. Ik vraag dan ook aan minister Keulen om niet alleen met de burgemeester van Linkebeek te praten, maar ook zo snel mogelijk met de andere burgemeesters van de overige faciliteitengemeenten om na te gaan wat de stand van zaken is en wat er in de toekomst moet gebeuren. U moet hen wijzen op hun verantwoordelijkheid.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Van Hauthem, we moeten in dit parlement niet zo heel veel mensen overtuigen van het verschil in aanpak. U gebruikt oorlogstaal, u wil zaken 'doordrukken', doen 'zonder omzien', precies of u alleen bent. Dat is onze taal niet. (*Rumoer*)

Tijdens mijn toespraak heb ik even een allusie gemaakt op een 'big bang'.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw Ceysens, u moet eens aan CD&V vragen wat 'blokkeren' betekent.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik heb het artikel in De Tijd gelezen. De belangenconflicten zijn hier nu niet aan de orde.

De heer Joris Van Hauthem: U bent het daarmee eens? Ik vraag het u alleen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik heb er het volle vertrouwen in dat minister-president Leterme het overleg zal voeren daar waar het moet gebeuren. Hij zal het debat voeren in een stijl die de democratische partijen hanteren wanneer er iets moet worden geregeld.

De heer Joris Van Hauthem: Over belangenconflicten wordt hier gestemd!

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Van Hauthem, u en uw partij hebben nog niets geregeld. (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

De heer Joris Van Hauthem: We mogen niets regelen en juist dat wordt ons nu verweten!

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Van Hauthem, u verwijst naar een artikel dat deze morgen is verschenen in De Tijd. Ik respecteer die krant zeer. In dit geval is het echter niet zo dat omdat iets in De Tijd staat, het ook waar is.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, dat zegt voldoende. U hebt ook gezegd dat er advies werd ingewonnen bij de Raad van State over de amendementen. U weet toch wie het advies heeft aangevraagd? De heer De Crem!

Minister-president Yves Leterme: Dat klopt niet.

De heer Ludwig Caluwé: Dat is gebeurd door de voorzitter van de Kamer.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw De Wachter, ik sta open om de burgemeesters van de randgemeenten te ontmoeten. Eerlijkheidshalve moet ik toegeven dat de heer Van Eyken dat al heeft voorgesteld.

Wat de rondzendbrief betreft, is mijn houding duidelijk. Ik wil met iedere burgemeester praten. Ik ontmoet er heel veel. Zoals de leden van het Vlaams Parlement weten, draag ik de gemeenten een warm hart toe. Basiswetgeving, en in dit geval de wet op de bestuurstaal, wordt hoe dan ook toegepast. Daarover kan niet worden onderhandeld. Daarover kan niet worden gemarchandeerd. Er kan niet worden gevraagd naar een of andere interpretatie. De wetgeving wordt duidelijk en onverkort toegepast.

Voor het overige wil ik met iedereen praten over wat dan ook. Wat dit betreft, is het uitgangspunt heel duidelijk. (*Applaus bij VLD, CD&V en N-VA*)

De voorzitter: Tot besluit van dit actualiteitsdebat werdeen actualiteitsmotie ingediend door mevrouw Ceysens, de heer Caluwé, mevrouw Gennez, de heer Van Dijck en de heer Lauwers, en door de heer Van Hauthem en de heer Van Nieuwenhuysen. Ze zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Voorzitter

Het Parlement zal zich daar straks over uitspreken.

Het incident is gesloten.

VERZOEKSCHRIFT over het invoeren van het stadstarief van De Lijn in heel Vlaanderen – 146 (2004-2005) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie over het verzoekschrift over het invoeren van het stadstarief van De Lijn in heel Vlaanderen.

De heer Lauwers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Herman Lauwers, verslaggever: Mijnheer de voorzitter, het verzoekschrift behandelt een voorstel om over het hele Vlaamse grondgebied één tarief te hanteren voor De Lijn. De commissie was dit voorstel genegen en heeft aan de minister gevraagd om een berekening te laten maken van de kostprijs. Dit brengt echter een verlies voor De Lijn mee van 6 tot 7 miljoen euro, exclusief BTW. Dat betekent bijna 14 procent van hun inkomsten. De commissie heeft dan ook geoordeeld dat de betaalbaarheid van dit voorstel onhaalbaar is.

De voorzitter: De heer Deckmyn, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

We schorsen tien minuten.

– *De vergadering wordt geschorst om 18.00 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 18.17 uur.*

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van het op 12 januari 2005 gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de uitspraak van de Raad van State inzake de rondzendbrieven Peeters en Martens, ook in het licht van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde – 162 (2004-2005) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie van de heren Van Hauthem en Van Nieuwenhuysen tot besluit van het op 12 januari 2005 gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de uitspraak van de Raad van State inzake de rondzendbrieven Peeters en Martens, ook in het licht van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het spreekt voor zich dat we onze eigen actualiteitsmotie zullen goedkeuren. We zullen ons onthouden bij de stemming over de motie van de meerderheid. Er worden een aantal beschouwingen gegeven, maar in het beschikkende gedeelte wordt helemaal niets meer gezegd over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Er wordt niets gezegd over de uitspraken van mevrouw Onkelinx en over de verdere ontwikkelingen. De moties van de meerderheid verslappen elke maand een beetje meer. De turbo is blijkbaar uitgevallen.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik moet de heer Van Hauthem aanzetten tot lezen. Ik neem aan dat hij het Vlaams regeerakkoord niet uit het hoofd kent, maar misschien toch enkele passages. In hoofdstuk 14 staat de ‘onmiddellijke splitsing van het kiesarrondissement’.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: N-VA is niet voor de koppeling van het ene dossier aan het andere. Ik heb de indruk dat de Vlaams-Belangfractie dat wel degelijk doet. De uitspraak met betrekking tot de rondzendbrieven heeft in de verste verte niets te maken met de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. We

Van Dijck

wensen dan ook niet dat in een actualiteitsmotie de link tussen beide wordt gelegd.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, het actualiteitsdebat ging over de twee zaken. Men kan ons dus niets verwijten. (*Rumoer*)

Excuseert u mij, iedereen heeft gezegd dat de dingen minstens politiek met elkaar verbonden zijn. Ik weet wel degelijk wat er in hoofdstuk 14 van het regeerakkoord staat. We hebben het in de vorige legislatuur ook meegemaakt dat er permanent resoluties werden goedgekeurd waarbij de meerderheid enkel verwees naar het regeerakkoord. We zijn het een beetje beu dat de meerderheid aan de Vlaamse Regering moet zeggen dat het regeerakkoord moet worden uitgevoerd.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

94 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
29 leden hebben ja geantwoord;
65 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Michiels An
Moens Monique
Morel Marie-Rose
Penris Jan
Sintobin Stefaan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen

Van Dijck Wim
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Linter Greet
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Steenberge Gerda
Verougstraete Christian
Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen
Vissers Linda
Vrancken John
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord:

Berx Cathy
Bex Jos
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Ridder Annick
De Wachter Else
De Wever Bart
Demesmaeker Mark
Demeulenaere Stern
Eeckhout Hilde
Gatz Sven
Gennez Caroline
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Janssens Patrick
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Martens Bart
Merckx-Van Goey Trees
Peeters Frans

Voorzitter

Poleyn Sabine
 Reynders Herman
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Schauvliege Joke
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Temsamani Anissa
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Vermeiren Francis
 Voorhamme Robert

Dientengevolge neemt het Parlement de motie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Caroline Gennez, de heren Kris Van Dijck en Herman Lauwers tot besluit van het op 12 januari 2005 gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de uitspraak van de Raad van State inzake de rondzendbrieven Peeters en Martens, ook in het licht van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde – 163 (2004-2005) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie

van mevrouw Ceysens, de heer Caluwé, mevrouw Gennez, de heren Van Dijck en Lauwers tot besluit van het op 12 januari 2005 gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de uitspraak van de Raad van State inzake de rondzendbrieven Peeters en Martens, ook in het licht van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

95 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 64 leden hebben ja geantwoord;
 1 lid heeft neen geantwoord;
 30 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Berx Cathy
 Bex Jos
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Crevits Hilde
 Daems Rudi
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 De Wever Bart
 Demesmaecker Mark
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Janssens Patrick
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan

Voorzitter

Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Martens Bart
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Poleyn Sabine
 Reynders Herman
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Schauvliege Joke
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Temsamani Anissa
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanackere Steven
 Vandenbossche Dany
 Vanderpoorten Marleen
 Vermeiren Francis
 Voorhamme Robert

NEEN heeft geantwoord:

Van Eyken Christian

Zich ONTHOUDEN hebben:

Arckens Erik
 Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 Deckmyn Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Michiels An

Moens Monique
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Linter Greet
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 19 januari 2005 om 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.20 uur.*
